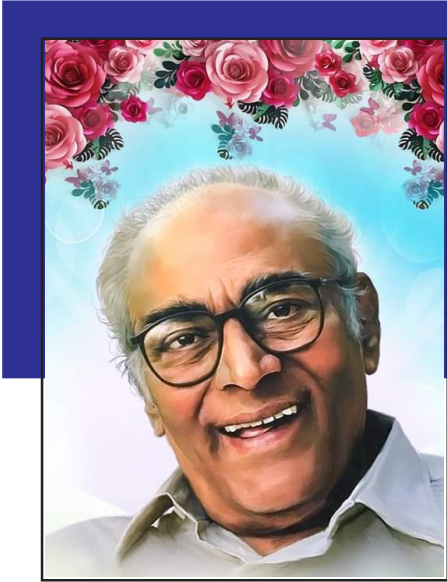

మనోఫలకం మీద మానవ అగ్నిరేఖల్ని సానబెట్టగల ప్రజాచిత్రకారుడు మన చంద్ర. కళాకుంచకు బతుకును అంకితం చేసుకున్నవాడు చంద్ర. ఒక సాటిలేని బొమ్మను గీసే నిర్మాణపు శైలి రహస్యాలను పొట్టగ్రంథంలా ఒంటబట్టించుకున్నాడాయన. ప్రయోగాత్మక బొమ్మలు వేయడంలోనే కాదు, సృజనాత్మక రేఖల్ని కాగితం మీద నాటడంలోను ఆయన కాయనేసాటి. ప్రపంచ చిత్రకళ వేదిక మీద స్థిరంగా నిల్చేబెట్టడగ్గ వేంటింగ్ గీతలు యెల్లవేళలా ఆయన అంతఃప్రపంచంలో సంచరిస్తూనే ఉంటాయి. ఆయన సామాన్యంగా కనిపించే అతి సామానంతుడు. బొమ్మగియదానికుండే పరిభాష కోసం, బొమ్మల్ని మాట్లాడించగల నైపుణ్యం కోసం అనుక్షణం అసహనానికి లోనవుతూనే ఉంటాడు. ఎవరూ పట్టుకోని బొమ్మల వాస్తవ జీవన పార్శ్వాలకోసం, సామాజిక గర్భంలో దాగిన ఒక అనంతమైన మానవ గాయాన్వేషణ కోసం బతుకుతున్నట్లుంటాడు. తొలి రోజుల్లో ఆయనను బాపు బొమ్మలు వెంటాడినాయనుకుంటు. ఆ తరువాత తరువాత బాపును జీర్ణం చేసుకుని చిత్రకళారహదారిలో ప్రయాణిస్తూ ప్రయాణిస్తూ వెనుదిరిగి చూసుకుంటే ఆయన తరువాత ఆంధ్రుల చిత్రకళకు చంద్రనే దిక్కునంతగా స్థిరపడిపోయిన స్వయం కృషివంటికి మన రాష్ట్రంలోనే కాదు. మన దేశంలోనే కాదు, అంతర్జాతీయంగా కూడా కీర్తిరీతిలాలు తొడిగింది, అపార్థిల్చి, దృశ్యాలవాతతో నత్తరించింది. ఆయన బొమ్మల అభిమానులే తప్ప భజన ముకాభిమానుల అభిమానంతో మాత్రం కాదు. నిజానికి ఆయన జీవితంలో మిగుల్చున్నది నలభైయేళ్ళ చిత్రకళా జీవన సంపదనే. చంద్ర కథలకు, బొమ్మలకు ఒక సుస్థిర స్థానం తెచ్చిపెట్టింది. కచ్చితంగా చెప్పాలంటే బేసిగ్గా ఆయన చాలా ఎమోషనల్ మనిషి కావడమే. తప్పుకు తిరుగాలనే ఆలోచన లేకపోవడమే. అజాత శత్రువుగా జీవించాలని కూడా లేబోవడమేనని నేననుకుంటు. ఆయన కొందరికి ఇష్టుడు, మరికొందరికి ఆయుష్టుడు. ఒక స్పష్టమైన ఇష్టాయుష్టులన్న చంద్రతో డా॥ నాళేశ్వరం శంకరం చేసిన ఇంటర్వ్యూ ఇది.

మీ బాల్య స్మృతుల్లో ఏదైనా సాహిత్యానుభూతులున్నాయా?

మా వరంగల్లులో రెండోక్లాస్ లో చదువుతున్నప్పుడు “రాణి రుద్రమ్” నాటకంలో ప్రతాపరుద్రుని పేషే చేశాను. నాటకం మొదలయింది. తెలతీయగానే నాదో డైలాగు “అమ్మా ఈ రాజ్యంలో మీ పాలనకు వంక పెట్టువారన్నారా?” అంటూ ఉండగానే లేట్లు పోయాయి. అనాటి సమాచేతానికి ముఖ్య అతిథిగా తంబాయి నుండి వచ్చిన పార్టీ తాయబీజీ గారు నాటకం తరువాత స్టేజీ మీదకు వచ్చి నన్ను ఎత్తుకుని ముద్దు పెట్టుకున్న స్మృతి ఇంకా నాలో దాగి ఉంది.

మా ఫాదర్ నెలకొమారు అన్యుయ్యకు నాకు కలిపి “చందమామ” కొనిచ్చేవారు. దాన్ని వదో తరగతి వచ్చేవరకు క్రమం తప్పకుండా చదివేవాణ్ణి. “చందమామ”లోని తెలివైన విషయాలేంటంటే మంచి చెడు, సుఖం దుఃఖం, న్యాయం అన్యాయం ఇష్ట మనీషికి కావలసిన సాపేక్షింగ్ స్టోరీస్ అయినా నాకు వంటబట్టేవి. అవి అమ్మమ్మ కథల్లాంటివే అయినప్పటికీ మనుషుల అనే పెద్దపదం కాదు గాని మనం యెట్లా బతకాలో నేర్పించాయి. ఈ రోజున ఆలోచిస్తే అసలు మనీషికి ఈ జ్ఞాలు, వీటి ప్రాతివిదితత చందమామ కథల్లోనే తెలుస్తాయి.

ఆరవ తరగతితో అనుకుంటు మా స్కూల్ మ్యాగజిన్ లో “రాజాగడి రాజాపెమ్మ” అనే కథ రాశాను. క్లాసులో ఆ రాజా పెమ్మను యెడవో కొట్టేస్తాడు. అది కనుగొన్నవడమే ఆ కథ సారాంశం. మరో విషయం తొమ్మిదవ తరగతి వదన తరగతితో గుర్తుతెచ్చుకొని “ప్రభ” పత్రికకు మలేరి అనే కథ పంపాను. అచ్చయింది. యం. చంద్ర కేసారి దాశరథిగారి ఆద్రస్ రాశాను. దాశరథిగారు “ఆద్రస్ లో నా పేరుందని యేటూరు” అన్నారు. “నీ పేరు మాని యెడమ” వేస్తాడు అన్నారు. అప్పుడు నాలో పట్టుద పెరిగింది. కోపం వచ్చింది. ఆ పెద్దాయన అలా చందనం వేస్తేమో కథలా, బొమ్మలా వేయడానికి పెద్ద కారణమైంది.

మా నాన్నగారు ఐదోక్ ఫాట్రక్స్ లో పని చేసేవారు. ఫాట్రక్స్ వాళ్ళకు “నేత” అనే వార పత్రిక ఉండేది. వదన తరగతి వరకు అందులో చాలా కథలు రాశాను.

బొమ్మలు వేయాలన్న ఉష్ణాహం బాల్యం నుండి ఏమైనా ఏర్పడిందా?

జ్ఞాపకం వస్తుంది. మాకు రెండవ తరగతిలో రామసుజావార్తలు అనే (మానెంట్ టీచర్ ఉండేవారు. ఆయన భ్లాక్ బొమ్మమీద వేసిన బొమ్మల్ని మానెంట్ పుడల్లు ఇష్టమొచ్చేది. నాల్గోలో ఉన్నప్పుడు ప్రభాకర్ అనే క్రిస్టియన్ కు(రాడు క్లాస్ డెకరేషన్ కోసం ఆప్టర్, బీరీబల్, అంకోకుడు ఇలా కొందరి బొమ్మలు వేసినవి మానె అత్యుత్తమంగా ఇంప్రెషన్యూను. నాగ్గన తరగతిలోనే మా నాగ్గరేతు ఓ మెటేలియన్ వచ్చాడు. వాడు రెండు చేతులతో కాపీస్ చేస్తుంటు అలవోకగా స్టల్లబ్లమీద ఒకేసారి ఒకచేత్తో ఒకపక్క చిలక బొమ్మను వేస్తే, సరిగ్గా సెమిట్రీయిందాగా మరో చేత్తో ఆ చిలక బొమ్మను ప్రతిబింబంగా చేశాడు. కుడి చేత్తో చిలక బొమ్మను వేస్తూ, ఎడమ చేత్తో అదే సమయంలో దాని కెడుతుగానే దాని ప్రతిబింబంగా వేసింది నన్ను బాగా ఇంప్రెషన్ చేసింది. కాగితం మీద బొమ్మనే మడతపెడితే ఎక్స్ పర్లగా ప్రతిబింబం ఎలా పడుతుందో అలా చేశాడు. అది నిజానికి ఆధుకు నంబంధించింది కాదుకాని వాడి సాధనను మానె అద్భుతంగా పీలయ్యను.

నీకో విషయం చెబుతాను విను. రెండవ తరగతిలోనే మూడవ తరగతిలోనే వలకమీద వరంగల్లు జిల్లా మ్యాపును రచ్చగిసి బలపంతో వేశాను. ఎవరైనా చిలక బొమ్మొ పంకాయ బొమ్మొ వేస్తారు కానీ ఈ వరంగల్లు మ్యాపునెందుకు వేసానో తెలియదు.

వరంగల్లు కోటలో ఒక అమ్మమ్మ ఉండేది. ప్రతి ఆదివారం ఆడుకోవడానికి వెళ్ళేవాణ్ణి. కోటలోని శిల్పాల్ని చూస్తూ ఉండేవాణ్ణి. బహుశా అది ఇన్నియైతేమో. కాగితాల మీద మామూలుగా, ఇష్టాయుష్టాలు ఏవి లేకుండానే వేసేవాణ్ణి. నీటికి వచ్చిన తరువాత ఎక్స్ పోజింగ్ యయ్యను. హైదరాబాదు వచ్చిన తరువాత స్కూల్ లైబ్రరీ, కృష్ణదేవరాయం గల భాషానిలయంలో వచ్చే ప్రభ, ప్రతిక మొదలగు పత్రికల్లోని బొమ్మల్ని బాగా గమనించేవాణ్ణి. సీనిమా లాటాకు “వోటింగ్స్” నాపై ప్రభావం చూపాయి.

బాల్యంలో మీ చుట్టూ ఉన్న సాహిత్య వాతావరణం ఏ విధంగా ఉండేది?

మన హైదరాబాదులోని నారాయణగూడ దీపక్ మహల్ వళ్ళన ఉన్న వల్ల దుర్గయ్యగారి కాంపౌండ్ లో ఉండేవాళ్ళం. ఆయన మా

మనోఫలకం మీద మానవ అగ్నిరేఖల్ని గీసే చంద్రతో ముఖముఖి

మన హైదరాబాదులోని నారాయణగూడ దీపక్ మహల్ వళ్ళన ఉన్న వల్ల దుర్గయ్యగారి కాంపౌండ్ లో ఉండేవాళ్ళం. ఆయన మా వాసర్. చాలా పోర్ట్స్ ఉండేవి. మా కుటుంబం ఒక పోర్ట్ లో అద్దెకు ఉండేవాళ్ళం. పస్టుదాంట్లో దేశోద్ధారక గ్రంథమండలి, వట్టికోట అల్లూరుస్వామి రెండవ పోర్ట్ లో, ఒక మహారాష్ట్రయన్ ఫామిలి మూడవ పోర్ట్ లో, నాల్గోలో వక్రవర్తి రంగస్థామిగారు, బి.యస్. శాస్త్రి, దాశరథి కృష్ణమూవారి ఉండేవారు. నా చిన్నప్పుడు దాశరథి “ఒరే రాదా” అని పిలిచి చదువు చెప్పేవాడు. అభినవ పోతన వానమాములై వరదాచారి, కాళోజివంటి మహామహిలంత వల్ల దుర్గయ్యగారింటికి వచ్చిపోతూ ఉండేవారు. వీరందరినీ బాల్యంలోనే చూశాను. దాశరథి పిల్లలు నేనూ వారింటి పిల్లలుగా ఉండేవాళ్ళం. నిజానికి దాశరథి నన్నమ్మారు విమర్శించిన తీరే నన్నే కథకుణ్ణి చేసిందనుకుంటు. నా యింటి చుట్టూ నా బాల్యంలో మహామహుల్ని చూసి, నేను కూడా రాయగలననే ధైర్యం వచ్చిందనుకుంటు.

కథా రచయితగా కథా రచనకు అనుగుణమైన పస్టు నిర్మాణాలను ఎలా సమకూర్చుకున్నార? మీ మొత్తం కథలలో మీకు సచ్చిన మీ కథల్ని గూర్చి వివరించండి?

నూబా యాబై దాక కథలు రాశాననుకుంటు. నాకు నచ్చిన నా కథల్లో న్యాయం, మాయమనుషు, తలుపులు, శత్రువు, సూర్యుడు కూడా ఉదయిస్తాడు, అర్ధరాత్రి ఉదయించిన సూర్యుడు, బడ్జెట్ జీవితం, అందం, వెన్నెల ఆశ్చర్యం పోయింది..

కథల్నిబా ప్రధాన కథా వస్తువు అన్యాయాన్ని ఎదిరించటం. ఆర్థిక వర్ణాల సమస్యలు, మానవ సంబంధాలను ఎలా కూలదోస్తున్నాయనీ, దోపిడి ఎన్ని రకాలుగా వికృత రూపాల్ని దరిస్తుందో ఎత్తి చూపడం, అల్టిమేట్ గా ఇవి ఇలా కొంచసగతే మనిషి పి “స్టేస్” తీసుకుంటాడు, ఎలా ఎదురు తిరుగుతాడు అనే అంశాలను నా కథల్లో యెత్తిచూపాను.

ప్రజాతంత్రం “దాహం” అనే చిన్న కథే రాశాను. కేకలు ప్రారంభ సంచికలో “కొత్తిబ్బ” అనే చిన్న కథ అచ్చయింది. ఎప్పుడైనా సీనిమా తీస్తే ఈ కొత్తిబ్బను సీనిమాగా తీయాలని కూడా వుంది. నాకు “తలుపులు” అనే కథ మంచి పేరు తెచ్చి పెట్టింది. క్లాస్ లోనే సాపెట్ కావాలని కాదు గాని, తలుపులు లేని సమాజం రావాలని రాశాను. ఇప్పుడు మీరంటున్నారే ఫ్లోరకరణ లేకుండా రాయడం మంచిది కాదంటున్నార కదా! ఈ కథ చదవండి.

తలుపుల్ని ఒక సరిహద్దు కింద పెట్టుకుంటున్నాం. నాదీనీది కాంది అని అన్నదానికి తలుపుల్ని తీసుకుంటున్నాం. తలుపులనేది ఒక మార్గం. అవి మూసి వేయటం వల్ల వ్యక్తికి వ్యక్తికి అవి ప్రతిబంధకం అవుతున్నాయి. వ్యక్తుల మధ్య ప్రతిబంధకంగా ఉండే తలుపులను లేకుండా ఉండాలనేదే నేనా కథలో ప్రతిపాదించాను.

“శత్రువు” కథకు మా అక్క పెళ్ళి కారణం. పెళ్ళయిన మరుక్షణం నుంచి మా అక్క ప్రవర్తన, మా నాన్న మనస్తాపం చూసి బాధపడ్డాను. కథకు సంబంధనం మార్చాను. ఒక వ్యవసాయదారుని కుటుంబానికి కథావస్తువు మార్చాను. రైతు ముగ్గురు కుమార్తెల పెళ్ళిళ్ళ ద్వారా పొలాల్ని పోగొట్టుకున్న తీరునూ, చివరి కూతురికి ఇచ్చిన రెండేకరాల పాళ్ళం సాగుచేసి, తన జీవనానికి కావలసిన ధాన్యాన్ని ఉండుకుని, మిగతా ధాన్యాన్ని అల్లుడికిచ్చానన్నా- కూతురు పెళ్ళికాక వ్యర్థం తండ్రి కన్నాల్ని వ్యర్థంకున్నదే పెళ్ళయిన తరువాత తండ్రితో ప్రవర్తించిన తీరును ఎత్తి చూపాను. స్వార్థం మనకున్నట్లుగా నానే మన సంస్కృతిలో కూడా ఎంత దారుణంగా ఉందో ఎత్తి చూపాను.

నా “బడ్జెట్ జీవితం” కథ వచ్చినప్పుడు నన్ను బడ్జెట్ జీవితం చంద్రగారని అనేవారు. ఇది డెబైల్ రో రాశాను. ఎన్ థింగ్ ఈజ్ కంట్ రో బై ఎకనామిక్స్ అనేది ఈ కథలోని ప్రధాన వస్తువు.

“దాహం” ఒక మంచి కథ అన్నాను కదా! డెబై ఆరులో రాశాను. ప్రజల తాగే నీరు ఎవ కుమర్తెలైతే అయిపోతుందో చూపాను. ఇక కొన్ని ఎక్స్ ప్రెస్ చేయని బైండింగ్ ఉంటాయి. అవే నా కథా వస్తువుల చెరబండ కాదు ఎన్ని ప్రాంతాల వడ్డాడు. కొన్నిటికి బైండింగ్ అయ్యేకాదు అయినా నా వరసరావు ఎన్ని కన్నాలు వడుతున్నాయి. కొన్ని బైండింగ్స్ ఉండబట్టేకదా! అందువల్ల మనీషి కొన్ని బైండింగ్స్ కుట్టుబడే క్రిష్ చేస్తాడు. నేనూ కొన్ని బైండింగ్స్ కుట్టుబడే కథలు రాశాను.

కథ రాయడానికి పూనుకునేప్పుడు, దాని నిర్మాణ వైవిధ్యాన్ని గూర్చి ఏమైనా అలోచించి, అనుకుని శైలికోసం ప్రత్యేకంగా కృషి చేశారా?

నేనెప్పుడు ఒక చిన్న పాయింట్ మీద రాస్తాను. “థీమ్”ను ముందే ఫ్లాస్ చేసుకోను. కథ రాసేప్పుడు అస్సలు ఫ్లాస్ టింగ్ ఉండదు. ఫ్లాస్ ఉండదని కాదు కానీ ఫ్లాస్ తయారు చేసుకొని మాత్రం రాయను. అలోచించి రాయడం లాంటిది ఉండదు. పాత్రలను అనుకుని, సంఘటనలను అలోచించి రాయలేను. అప్పటికప్పుడు ఏది రాయాలనిపిస్తే అదే రాస్తాను. ఏది రాయదగిందో అదే రాస్తాను. “బడ్జెట్ జీవితం” లెక్కలతో రాయాలనిపించింది రాశాను. నిర్మాణమని అన్నార కదా! నిర్మాణం గురించి నేనెప్పుడు అలోచించలేదు. దానికోసం శ్రమించలేదు. నూబాయాబై కథల్లో ఏకథ రాసేప్పుడైనా నిర్మాణం కోసం శ్రమించినా రాయనే లేదు. రాసేప్పుడు అది వచ్చినట్లుగా రాసేసేవాణ్ణి. కథల్లో నెనెప్పుడూ కథకు లైన్ ముఖ్యమని నమ్ముతూ వచ్చాను. థీమ్ కు రంగులధులం నేనెప్పుడూ చేయలేదు. బొమ్మలకు వేసే ఎరరంగు నా చేతుల్లో ఎంతవున్నా కథకు ఎరరంగు వేయాలని ఎప్పుడూ అనిపించలేదు. తెలుగు, ఇంగ్లీషు కథలు చదివాను. నేను రాసేప్పుడు నా కథలకు మనీషాస్ మారేదు కాదు వేసే మనస్తత్వం గల కథలు నాలోంచి రాతేదు. ఎవరిదో చదివి ప్రేరణతో రాసేంది ఒక్కటి లేదు. అంతా నెల్లొ మేడే.

ఎన్నో మంచి కథలు రాసిన మీరు ఇప్పుడెందుకు మానేశారా?

మానేయలేదు. రాయబుద్ధికాక, చెత్త కథలు కుప్పలు తెప్పలుగా వస్తున్నాయి. వీర్ధేంద్రనాథ్ రాస్తూన్నప్పుడు వాడి మీద ధ్వజమెత్తారు. తిడుతూ రాశారు. తిడుతూ కూర్చోవడం కన్నా మంచి కథలు రాయమన్న కదా! ఎందుకో ఒక స్థూలకవచ్చింది. చెత్త కథలపై ధ్వజమెత్తడం నావల్ల కాదు. నేనింకా మంచి కథలు రాస్తానేమో.

వీరభద్రరావు, యెర్రంకెట్టికాయ, మీరు కలిసి “ఎంతెంత దూరం” అని ఓ గొలుసు నవల రాశారు కదా! మీరా నవలలో ప్రవేశపెట్టిన అంశాలేవి?

“ఎంతెంతదూరం” నవల ప్రారంభించింది పమ్మి. ఆయన

రాసేంతరాసి శాయి చేతిలో పెట్టాడు. ఆయనా రాసేంత రాసి చివరి భాగం నా చేతిలో పెట్టాడు. ఇప్పుడు మీకు మామూలు జ్వరంలో ఉండి ఇంటర్వ్యూ ఇస్తున్నాను కానీ అప్పుడా నవల రాస్తున్నప్పుడు నాకు మలేరియా జ్వరంతో ఉన్నాను. ఆ జ్వరంలో కూర్చునే రాశాను చదువుకున్న ప్రీ లాను దోషిని కాననీ, వచ్చినిజాలతో అమె జీవితాన్ని విప్పిచూపడమే నేను చేసిన పని. పమ్మి, శాయి నవలలోని ప్రీని దోషిగ నిలవోబెడితే, నేను అమె జీవనానుభవాన్ని విశ్లేషిస్తూ, అమె దోషికాదన వెర్షన్ లోంచి నేను రాశాను. నేనే ఆ పాత్రనయి రాశాను. ఉక్లేష్ం వల్ల రాశాను. ఈ నవలను ఆదిమధ్యం రమణమ్మ ఓ మారు వచ్చి గొలుసు నవలలో విప్ప నడిపిన తీరు బాగుందని మెచ్చుకుంది.

బొమ్మలు బాగా వేయాలనే పట్టుదల ఎప్పుటి నుండి మొదలయింది? అర్చిష్టగా ఎలా నిలదొక్కుకోవటానికి శ్రమించారు?

1960లో మొదటి సెవన్ స్టార్ సిండకేట్ సంఘదారు రెడ్డె ఉమ్మన్స్ కాలేజీలో బాపుగారి ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్ ను ఏర్పాటు చేశారు. అప్పుడు పత్రికల్లో బాపుగారి బొమ్మల్ని, ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్ లో ఒడ్డినల్సేగా చూపిన తరువాతనే లైన్ లో ఆర్చిష్ట కావాలనే నిర్ణయించుకున్నాను. అదే ఎగ్జిబిషన్ లో చదువుల్రావు సత్యమూర్తిగారి పాపులారిటీ, ప్రేక్షకుల్లో ఆయన కున్న క్రేజీను ప్రత్యక్షంగా చూసి, ఇంకోసారి ఏమైనా సరే ఆర్చిష్టుగా ఫ్లోరదాలనే నిర్ణయానికి వచ్చాను. ఎందుకంటే ఆర్చిష్టుగా అవటం వేరు సెలబ్రేట్ ఆర్చిష్టు అవటం వేరు. మంచి ఆర్చిష్టు కావాలనే కృషికి పూనుకున్నాను. మొదటిసారి బాపుగారిని ఈ ఎగ్జిబిషన్ లోనే చూశాను. ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళి, పరిచయం చేసుకుని, బొమ్మలేయటం నేర్పించమని అడిగాను. ఆయన ముందు నంకోచిన్ని, నేను మద్రాసులో ఉంటాను మీరు హైదరాబాదులో ఉంటారు కదా, నేర్పించడం అనేది ఇబ్బంది గనుక ఓ పని చేయండి. నా బొమ్మల్ని చూసి ప్రాక్టీస్ చేయండిని నలభా ఇచ్చారు. కొంత కాలమైనాకా నాకు చూపిద్దురుగానీ, వాటిని చూసి మెలుకువలను చెబుతాను, వాటి బాగోగులు కూడా చెబుతాను అని అన్నారు. అంతే ఆ తరువాత రెండేళ్ళు కాలింబగళ్ళు ఆయన బొమ్మల్ని ప్రాక్టీస్ చేశాను. అదే ఆ బొమ్మలే దశ అన్నదే నన్ను ఇంతకాలం చిత్రకారుడిగా నిలబెట్టగా నాకే తెలిసేది. మళ్ళి ఎప్పుడు ఈ ప్రాక్టీస్ చేసిన బొమ్మల్నే ఆయనకు చూపించాలని అనిపించలేదు.

బొమ్మలు వేయడం వచ్చేసిందనే అనుకున్నాను. ఈ ప్రాక్టీస్ చేసినబొమ్మల్నే తీసికెళ్ళి యువ చక్రపాణి గారికి చూపించాను. చక్రపాణి గారు కూడా నేను బొమ్మలు వేయగలననే వారి “యువ” లో కథలకు బొమ్మలు వేసే అవకాశం కల్పించారు. 1961 లో అలా ప్రారంభమైన బొమ్మ లేసే చంద్ర ఇప్పటికీ బొమ్మలు వేస్తూనే ఉన్నాడు. అయితే బాపుగారు వేస్తే ఉండాల్సిన మంచి చెడులు, బాగోగులు నా బొమ్మల్లో ఉన్నాయో లేదో నాకు తెలియదు. నా బొమ్మల్లో ఏ బాగోగులు ఉన్నా లేకపోయినా ఆ నా తప్పే అప్పుద్ది. అయితే ఇన్నేళ్ళ జీవితంలో మంచి బొమ్మల నుంచి నేర్చుకున్నవి, ఇంకా నేర్చుకోవలసినవి చాలానే ఉన్నాయి. అయితే ఇక్కడోక విషయం నిజాయితీగా చెప్పుకోవలసి ఉంటుంది. నేనెప్పుడు అద్భుతంగా బొమ్మలు వేశాననుకోలేదు. అనుకోను కూడా. ఇంకా నేర్చుకున్న విద్యార్థి దశలోనే ఉన్నాను. ఈ నేర్చుకునే దశ అన్నదే నన్ను ఇంతకాలం చిత్రకారుడిగా నిలబెట్టగా వచ్చాడనకు రీస్ అన్వలేదని అనుకుంటు. ఇప్పటికీ క్షుణ్ణదత. ఒకటి మాత్రం చెప్పగలను. రేఖా చిత్రాలు ఎంత సులువుగా వేయగలనో వర్ణచిత్రాలని కూడా అంతే సులువుగా వేసి మెప్పించగలను.

ఈ వేల వేల బొమ్మలు వేసిన మీ కుంచెకున్న అనుభవాన్ని మీకు సచ్చిన ఒకటి రెండు బొమ్మలు వేసిన సందర్భాలనీ తెలుకోవాలని ఉంది? వాటి వలన పొందిన మీ అసందాన్ని కూడా చెప్పండి?

బొమ్మ ప్రేక్షకుడి అనుభవంలో లేకపోతే ఆ బొమ్మను అస్సాదించలేదు. దాని బాగోగులు చెప్పలేదు. ప్రేక్షకుడి అనుభవంలో లేనిది నేను ఏది చూయించలేదు. బొమ్మ లాటాకు రూపురేఖలు నిజానికి దగ్గరగా ఉండక పోవచ్చు. అనుభూతికి దగ్గరగా ఉండే ప్రేక్షకుడు అస్సాదిస్తాడు. ప్రతి బొమ్మను కొత్త కోణం నుంచి కొత్త విధంగా చూపించ గలిగితే అది ఆ చిత్రకారుడి కొంత నైపుణ్యమే. అది ఒక అటెంట్.

నేను జైల్లో ఉన్నప్పుడు ఎమర్జెన్సీలో మామూలుగా పెల్లో ఉండి ఇదిదిరాగాంది మీద కనీకొద్ది కొన్ని ప్రత్యేకమైన బొమ్మలు వేసుకున్నాను. దాంట్లో ఓ బొమ్మ గుడ్డను వడిబెట్టినట్లు మనిషి ఆకారాన్ని వేశాను. నా ఇన్నేజ బొమ్మల అనుభవంలో చూడ్డానింట్ అనిపిలుగానే అని పించినా అది ఒక అమ్యక్మింట్. ఆ అమ్యక్మింట్ ఇన్నే కిట్ల, నన్ను నేను పెట్టాడి అనుకునే తృప్తి నచ్చింది. ఈ చిన్న చిన్న త్తువలే నన్ను మళ్ళి మళ్ళి బొమ్మలు వేయటానికికున్న క్రియేటిటి పెంచడానికి ఉతంగా నిలుస్తాయి. అంధ్రజ్యోతి కొత్త కెరబాలు శీర్షికతో పురాణం అర్చన నారాలు రాశారు. అందులో ఒక వారం ఒక ఏకలవ్యుడు అని నన్ను గురించి రాశారు. అది ఒక అమ్యక్మింట్ కింద గర్విస్తాను.

ఏ విధమైన బొమ్మలు వేయడానికి ఇష్టపడతారు. తపన పడతారు. వైవిధ్యాన్ని ఎలా సమకూర్చుకుంటారు?

నా కాలంలో నా అనుభవంలో చూస్తున్న, వస్తున్న బొమ్మల కన్నా భిన్నంగా కొత్తగా కనసిన అవకాశం కలిగినప్పుడన్నా వేయాలని ఉంటుంది. అందువల్లనే నా కథా చిత్రాలలో కొన్ని రేఖా మాత్రంగా, కొన్ని భావ ప్రధానంగా, కొన్ని వస్తువు ప్రధానంగా, కొన్ని శైలి ప్రధానంగా కనిపిస్తాయి. వీటిని మరింతగా మరింతగా ఇప్పుకునేలాగా తపన వడతాను. ఇంప్రెస్ చేయడం కన్నా యాక్సెస్ చేయడం మీదే శ్రద్ధ వహిస్తాను. ఏ బొమ్మను ఎన్ని విధాలుగా వేసినా ఆ బొమ్మల్లో వస్తు ప్రకటనే కాకుండా భావ ప్రకటన ఉండే తప్ప అది ఎక్కస కాలం నిలబడదు. అందే చిత్రకారుడు తన బొమ్మల్లో యే భావాల్ని చెప్పలేదంటే అది చూసేవాడికి అంద తీరాల్సి, అట్లా తలగనక పోతే ఆ బొమ్మ కేవల్ల బొమ్మగానే ఉంటుంది. దీన్నే సరదాగా చెప్పాలంటే మార్లాడే బొమ్మ, మార్లాడని బొమ్మ. ఈ విషయంలో మన రాష్ట్రంలో మార్లాడే బొమ్మల్ని వేయగలిగింది ఒక్క బాపు గారేనని నేను నమ్ముతాను. తరువాత తరం వాళ్ళు చంద్ర కూడా బొమ్మలతో మార్లాడిస్తాడని అంటారు.

(మీకా 4వ పేజీలో...)

జనవరి 8, 1985 'ప్రజాకళ' ప్రథమ వార్షికోత్సవంలో ప్రసంగిస్తున్న ప్రముఖ చిత్రకారులు కార్టూనిస్టు చంద్ర.వేదికపై ప్రధాన కార్యదర్శి బైస దేవదాసు, అధ్యక్షులు ప్రముఖ న్యాయవాది పి.వి. రాజ్ గణేష్.

జనవరి 8, 1985 'ప్రజాకళ' చిత్రకళా సంస్థ ప్రత్యేక సంచికను ఆవిష్కరిస్తున్న ప్రముఖ చిత్రకారుడు చంద్ర. వేదికపై బైస దేవదాసు, ప్రముఖ న్యాయవాది పి.వి. రాజ్ గణేష్.

జనవరి 8, 1985న 'ప్రజాకళ' తృతీయ వార్షికోత్సవంలో నివేదిక సమర్పిస్తున్న సంస్థ ప్రధాన కార్యదర్శి బైస దేవదాసు. వేదికపై ముఖ్య అతిథి ప్రముఖ చిత్రకారులు చంద్ర, సంస్థ అధ్యక్షులు ప్రముఖ న్యాయవాది పి.వి. రాజ్ గణేష్.

జనవరి 8, 1985 'ప్రజాకళ' ప్రథమ వార్షికోత్సవంలో ప్రసంగిస్తున్న అధ్యక్షులు ప్రముఖ న్యాయవాది పి.వి. రాజ్ గణేష్. వేదికపై ప్రముఖ చిత్రకారులు కార్టూనిస్టు చంద్ర, ప్రధాన కార్యదర్శి బైస దేవదాసు,

జనవరి 8, 1985న 'ప్రజాకళ' తృతీయ వార్షికోత్సవంలో ప్రసంగిస్తున్న ఇందిర. వేదికపై బైస దేవదాసు, ముఖ్య అతిథి ప్రముఖ చిత్రకారులు చంద్ర, సంస్థ అధ్యక్షులు ప్రముఖ న్యాయవాది పి.వి. రాజ్ గణేష్.

జనవరి 8, 1985న 'ప్రజాకళ' ప్రథమ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా చిత్రకారులతో అతిథులు. ప్రముఖ చిత్రకారులు, కార్టూనిస్టు చంద్ర, ప్రముఖ న్యాయవాది పి.వి.రాజ్ గణేష్, బైస దేవదాసు, మహేందర్ రెడ్డి, రామశాస్త్రి, నరహరి, పిహెచ్.జి. కిషన్ తదితరులు.

జనవరి 8, 1985న 'ప్రజాకళ' తృతీయ వార్షికోత్సవంలో ప్రసంగిస్తున్న చిత్రకారుడు నరహరి. వేదికపై బైస దేవదాసు, ముఖ్య అతిథి ప్రముఖ చిత్రకారులు చంద్ర, సంస్థ అధ్యక్షులు ప్రముఖ న్యాయవాది పి.వి. రాజ్ గణేష్.

జనవరి 1, 1986న నిజామాబాద్ జడ్.పి.హాలులో 'ప్రజాకళ' ద్వితీయ వార్షికోత్సవంలో ప్రసంగిస్తున్న ప్రముఖ చిత్రకారులు, కార్టూనిస్టు చంద్ర. వేదికపై దాతేశ్వరరెడ్డి, న్యాయవాది పి.వి రాజ్ గణేష్, బైస దేవదాసు.

జనవరి 16, 1986న నిజామాబాద్ లో "ప్రజాకళ" చిత్రకళా సంస్థ ద్వితీయ వార్షికోత్సవంలో ప్రసంగిస్తున్న ప్రముఖ వైద్యుడు డా॥ లక్ష్మారెడ్డి. వేదికపై ప్రముఖ చిత్రకారులు చంద్ర..

'ప్రజాకళ' నిర్వహించిన చిత్రకళ పోటీలో పాల్గొన్న పి.హెచ్.జి. కిషన్ కు బహుమతి ప్రధానం చేస్తున్న ప్రముఖ చిత్రకారులు, రచయిత చంద్ర.

మార్చి 8, 1979లో జరిగిన చిత్రకళా ప్రదర్శనను తిలకిస్తున్న చంద్ర, చిత్రకారులు నరహరి, రామశాస్త్రి, బైస దేవదాసు తదితరులు.

గత సంవత్సరం చంద్రగిరితో...

(3వ పేజీ తరువాయి)

ఎన్నెన్నో వ్యాపార పత్రికల్లో కథలకు, సవలలకు ఎన్నెన్నో బొమ్మలు వేశారు. మిగతా చిత్రకారులకన్న మీరు వాటిలో తెచ్చిన వైవిధ్యం ఏమిటి?

X,Y అనే చిత్రకారులు రోడ్డు మీద జరిగిన ఒక ప్రమాదాన్ని చూశారు. ఆ ప్రమాదంలో కారుగుర్దేసిన సైకిలిస్టు కిందపడటం, కారు స్పీడుకు దౌర్భిషాడం, పుట్పాతకి తగిలి ఆ సైకిలిస్టు తలనగిలి అక్కడిక్కడే చనిపోవడం జరిగింది అని అనుకుందాం. ఇది మానీ X,Y లు ఆ సంఘటన గురించి ఇంకొకటి చెప్పడం ఒకే వర్ణితో, ఒకే ఫీలింగ్ తో చెప్పడం జరగదు. వాళ్ళువాళ్ళు మెంబల్ స్టేబుల్ నుబట్టి భిన్నంగా వ్యక్తీకరించడం జరుగుతుంది. అట్లాగే కథ చదివి బొమ్మలేసే చిత్రకారుడు X లాగా ఒక రకంగాను, Y లాగా మరో రకంగాను వేస్తారు. ఇందులో X అనేవాడు ఆక్సిడెంటో కళ్ళకు కట్టినట్లు చిత్రీకరించాడు. Y అనేవాడు సంఘటన చిత్రీకరణతో పాటు, ఆ సంఘటనలో అంతర్భాగంగా ఉన్న భయనకాన్ని కూడా జతచేసి చిత్రీకరించాడు. అయితే వేసిన రెండు బొమ్మలను చూసిన ప్రేక్షకుడు మొదటి దాని కాన్న రెండో బొమ్మకే ఎక్కువ ఇష్టపడతారు. ఇప్పుడు కానీనట్లుం రామా రావుగారి యిష్టం మొదటి ముద్రణ వస్తకం బొమ్మనే తీసుకోండి. యిష్టం కథ మీ అందరికీ తెలుసు. పుస్తకానికి కవరేషన్ వెయ్యల్సి వచ్చినప్పుడు కథలో ఉన్న ప్రధాన అంశం దోపిడి. ఈ యిష్టానికి కథలోలాగా ఒక పంచాయితీ సీన్ తో వేయవచ్చు. ఒక బయ్యెన చేయి వేదవాణ్ణి పిండుతున్నట్లు వేయవచ్చు. ఒక రాక్షసపాదం ఒక బీదవాణ్ణి నేలమట్టంగా తొక్కుతున్నట్లు చూపవచ్చు. ఇంకా ఎన్ని రకాలుగానైనా వేయవచ్చు. అయితే ఇవన్నీ కూడా మామూలు ముఖచిత్రాలలాగే అనిపించింది నాకు. వీటికి భిన్నంగా ఏదో కొత్తగా. వేయాలని లావంత్రయం. ఉన్నవాడి హింసను చూపించాడు. లేనివాడి దైన్యాన్ని చూపించాడు. ఇంకా ఎన్ని రకాలుగానైనా చూపించాడు. నేను మట్టుకు ఆ మొదటి ముద్రణకు ఒక కూచున్న ధ్వజాకోగితలతో డిస్టాంట్ వర్ణితో వేశాను. బొమ్మలో ఏ ప్రత్యేక ఉండదు. సభ అవిచ్ఛిన్నత తరువాత సభలో ఎన్నో ప్రకాశంతో, మరువాడ రాజేంద్ర గావో, మరొకరో మాస్టారిటీ ఏమిటి గుర్తుగాను యీ బొమ్మ అని అడిగారు. అప్పుడు మాస్టారు మైకు ముందుకు వచ్చి తనకా బొమ్మ ఎలాగుందో చెప్పారు. "ఈ మనిషి ముఖం చేస్తే ఎన్నో నందత్తరాలుగా, ఎన్నో తరాలుగా బాధను అనుభవిస్తున్నట్లుగా కనిపిస్తాడు. కామిషి ఇంకా ఏమీ చేయలేదేమో, చేసే స్థితిలో లేదేమో అన్నట్లుగా కనిపిస్తున్నాడు. అయితే ఈ మనిషి కూచునే ఉన్నాడు. కూచున్న స్థితిలోనే కనిపిస్తున్నాడు. ఒకవేళ ఈ బాధ వడుతున్నవాడు ఇన్ని తరాలుగా నిన్ను హయాలో ఉన్నవాడు లేదే నుంచుందో? కూచున్నవాడు లేదా

కదా! అట్లా లేచినప్పుడు ఈ బొమ్మలో కనిపించే "అమ్మగారేలేస్" దృష్టిలో పెట్టుకు చూడండి, ఎంత పాడుగా కనిపిస్తాడో నిలుచున్నప్పుడు ఆ ఎత్తు ఆ బలం ఒక్కసారి గమనించండి. నేను కథలో ఒక స్థితిని గురించి మాత్రమే చెప్పాను. అట్లాగే చంద్ర ఆ స్థితి తరువాత ఏం జరుగుతుందో చెబుతున్నాడు". ఈ మెలుకువలు నేను చెప్పడమే

వామపక్ష భావాలకు ఎప్పుడీ సుచిత్రీకరించే అవకాశం ఉందా? ఆ భావాలనేమైనా మీ కుంచెలో భద్రపరిచారా?

"చందమామ" చదువుతున్నప్పుడే నుంచే కట్టం సుఖం. మంచి చెడుల గురించి తెలిసిందే. వయసుతో పాటు ఆ భావన పెరిగింది. మధ్యలో త్రువరేనే గోపీచంద్ గారి పెద్దబాబాయితో వరిచయం. ఆయన నాకు తెలియ బెప్పిన మరెన్ని జీవిత సత్యాలూ, బతుకు లాల్లూ ఒడిదుడుకులూ, రాజకీయాల లాల్లూ దూర్భాగం, అసలు వీటన్నిటి కన్నా వ్యక్తిత్వాల గురించి వాటి ఔన్నత్యాల గురించి నాకు "గురు"య్యాడు. నిజంగా నా కాయన గురువు. రోజూకీ లెక్కలేనన్ని వాయిలూ, ఇంకా లెక్కలేనన్ని రోజులూ, లెక్కకు తెలియని సిగరెట్లూ ఖర్చు చేసి చిట్టచివరిగా "నువ్వు బతుకు. కానీ నీ వల ఇంకో మనిషికి నష్టం జరక్కొండా నువ్వుచేయగల అది వదిలించుకో దారి చూపించేలా" అని చెప్పి "చంద్ర"కి దారిచూపించాడు. చిన్నప్పటి నుంచే చూచాయగా కనిపించిన కాలిబాట ఆ రోజున స్పష్టంగా తెలిసిన రాజమార్గమయింది. ఆ దారి నేనేవైపు ప్రయాణించారో తెలిసింది. ఆ దారికి అందరూ పెట్టుకున్న పేరు వామపక్షం. ఇన్నాళ్ళు, ఇప్పుడూ నేనా దారిలోనే ఉన్నాను. అయితే సుఖంగా ప్రయాణం చేయటం లేదు. అలసిపోతున్నాను. మధ్యమధ్య తప్పులుడుగులు వేస్తున్నాను. ఇంకాన్ని సార్లు ఆగిపోతున్నాను. అయితే నిజాయితీగా నా మట్టుకు నేను ఆ దారి మీదే ఉన్నాను. ఆ దారి వెళ్ళేంత వరకు వెళలాను. ఈ ప్రయాణంలోనే నేను బతుకు అవసరాలని మనహాయిచి, తప్పక వేయగలిగిన బొమ్మలూ, రాయగలిగిన కథలూ అన్నీ దారి తప్పుకుండా పున్నవేకదా.

వామపక్ష సాహిత్యానికి మీ బొమ్మలు కొత్త వారణాసి, ప్రేరణను జవనత్యాలను ఇచ్చాయని భావిస్తారు. ఆ వారణాసి, ప్రేరణ, జవనత్యాలను ఎలా సమకూర్చుకున్నారు.

మీ ప్రశ్నలోనే జవాబుంది. ఈ కొత్త ఒరవడి అన్నది నేనింతకు ముందే చెప్పినట్లు నాకన్నా ముందువాళు చేసిందానీ భిన్నంగా వేయాలన్న తపనే. జనసత్తాల ఈ కొత్త వారణాసి మెచ్చుకున్న వాళ్ళనుంచి వచ్చింది. ప్రేరణ - కేవలం కష్టాలనే అనుభవిస్తున్న జనం యిచ్చింది. ఎక్కువ శాతం ప్రజలకీ, దేశానికీ వైద్యముకైన మనుషులకీ-

ఇంతటి నిర్వాణాత్మకమైన ఆశ, ఆశయాలు ఉన్న మీరు అప్పుడప్పుడు సెక్సు విక్స్ పోజింగ్ బొమ్మల్ని ఎందుకు వేయాలని వస్తుంది..?

(నవ్వుతూ...) వేసిన లక్షలాది బొమ్మలలో ఈ సెక్సు బొమ్మలు వందలు కూడా ఉండవు. కానీ పాతల్లో, ప్రేక్షకుల్లో నేను కేవలం సెక్స్ బొమ్మలు వేసిన చంద్రగానే గుర్తించబడుతున్నాను. కారణం యేమిటంటే 'ఈ' బొమ్మలు చాలా రియల్స్ లిక్ గా, చూసేవాడికి ప్రేరణ కలిగించేవిగా ఉండటమే. అయితే మిగతా అన్ని బొమ్మల్లో లాగానే నేను ఈ బొమ్మలు కూడా పాతకుడు మెచ్చుకునేంత ఆధికారికంగా, యెక్స్ క్లెక్ గా వేయటమే. అయినా ఎప్పుడు ఒకే విషయం గురించి బతకాలా? మిగతా విషయాల మనకు అక్కరలేదా?

మీ బొమ్మల రంగులలో వైవిధ్యం ఉండటానికి ప్రపంచ చిత్రకారులు మెలవించే రంగుల భాషను మీరేమైనా ప్రత్యేకంగా అధ్యయనం చేశారా?

ఏమీ చేయలేదు. నేను వేసే బొమ్మలకి ఏ రంగు ఎంత కావాలి. ఏ రంగు వచ్చిన ఏ రంగు ఉండాలి అన్నది వేస్తున్న బొమ్మే నిర్ణయిస్తుంది. యితే ఒక్కసారి ప్రయత్న పూర్వకంగానే వైవిధ్యం కోసం వేరే రంగుల్ని డిజైన్ చేశాను. మొన్న కొత్తది అనుకున్నది నిన్నటికీ పాత. నిన్న కొత్తది నుకున్నది ఇవాళి పాత. అయినా వీటన్నిటికన్నా ముఖ్యం బొమ్మను కృప మందిచేత మెచ్చుకో దగినదిగా తయారు చేయగలిగేట్లు యగలగటం. ఈ ప్రయత్నాల వల్లే కొత్త వరపడి వచ్చడటం.

వ్యక్తిగతంగా మీరు ఏ విధమైన బొమ్మలు వేయడానికి ఎక్కువ ఇష్టపడతారు?

నేను బద్ధకీష్ణునిని బైమేకు బొమ్మలు వేయనని నేను మినహాయిచి, నా కుటుంబ సభ్యులతో సహా అందరూ అనుకుంటారు. దీనికి కారణం ఏ చిన్న బొమ్మ గీయాలైన అవసరం వచ్చినా ఏదో కొత్తగా, వైవిధ్యంగా, ఒక చిన్న మేధోపరమైన 'టన్'తో వేయాలనే ఆర్టి. అందువల్ల నా దగ్గరికి బొమ్మల కోసం వచ్చేవాళ్ళకి వెంటనే వేసి ఇవ్వలేను. అంటే ఏదో కొత్తగా (నా వరకు) ఏదో వింతగా వేయాలని నా ఇష్టం. ఈ ఇష్టం చాలా మందికి కష్టంగా ఉంటుంది. ఏమైనా నా కష్టమైన వర్ణితో వేయటమే నాకష్టం. (39)

ఇలా వేసే మీరు కళకళలాడే సమయ భావిస్తారా? సమాజం కోసమని భావిస్తారా?

కళకళలాడే సమయ. కళ సామాజిక, రాజకీయ, ఆర్థిక ప్రధానమైన వ్యవస్థలో ప్రజల కోసమే. "ఒప్పించే" కళ ఎవరిని? ప్రజల్ని ప్రజల అసందం కోసం, అవసరం కోసం, వ్యవస్థ మార్పు కోసం ఈ కళలు అవసరమైనప్పుడు ఉపయోగపడతాయి. అంటే కళ సమాజం కోసం కూడా. అవసరం లేనప్పుడు ఈ కళ కళకళలాడే.

ఇప్పుడు చిత్రకళ ఏ స్థితిలో ఉందని అనుకుంటున్నారు?

మన రాజకీయాల లాగే అనాగరికంగా, అస్పష్టంగా ఆలోచనా రహితంగా ఉంది. కచ్చిదుటి గూండారే దేశాన్నేలుతున్నట్లుగా పెన్సిల్ పట్టుకున్న ప్రతివాడు చిత్రకారులుగా వెలుగొందుతున్నారు. డబ్బున్నవారే రాజ్యమేలుతున్నట్లుగా "ముం"లున్న వారే ప్రముఖ చిత్రకారులుగా కీరీటలు పొందుతున్నారు. "చిత్ర" కళాకారులు ఈ రోజుల్లో చాలామంది రాజమార్గాల్లో ఊహకందనంత వరుగులు పెడుతున్నారు.

ప్రతీకరణ సాహిత్యం రావాల్సినంత రావటం లేదనీ, దాని ప్రాధాన్యతను గుర్తించాలని భావిస్తున్న ప్రస్తుత నేపథ్యంలో తెలంగాణ స్త్రీల సాంస్కృతిక జీవనానికి సంబంధించిన బొమ్మలేమైనా వచ్చాయంటారా? మీరేమైనా వేశారా? మీ అభిప్రాయమిదే?

నిజం చెప్పాలంటే నాకు ఏ అభిప్రాయమూ లేదు. ఎందుకంటే ఈ విషయంగా, ప్రత్యేకంగా బొమ్మలు వేసేవారు ఎవరూ లేరు. ఒకరిద్దరు తప్ప. అందులో కె. రాజయ్యగారొకరు. అంతే నా వరకు వస్తే నేను ఎప్పుడూ ప్రయత్నం చేయలేదు. ఇకముందు వేస్తానేమో... అయితే వాతావరణం, స్థితిగతులు గురించి నా అభిప్రాయమంటారా? నా బొమ్మల్లో అక్కడక్కడ అప్పుడప్పుడు కొద్దిపాటి ప్రయత్నం చేశాను.

కొత్తగా వేసే చిత్రకారులకు మీరిచ్చే సలహామేమిటి?

నిజంగా ఈ ప్రావిఫ్ వల్ల ఇష్టం ఉన్నట్లయితే సాధన చాలా ముఖ్యం. సాధన అంటే ప్రాక్టీస్ నిరంతరంగా కృషి, శ్రద్ధ, అంకితభావం.

చివరగా ఒక ప్రశ్న. ప్రపంచీకరణలో మానవీయ సంబంధాలు యాంత్రికమైపోతున్న ప్రస్తుత సందర్భంలో కళాకారులుగా మీకున్న ఫీలింగ్స్ తెలుసుకోవాలని ఉంది?

యాంత్రికమైపోతున్న మాట వాస్తవం. కాని యంత్రీకమైనా వాలా? జంగ్లాయుని కాలం లాగి భిష్యత్తు ఉండకూడదా? వచ్చిన మార్పు మంచికేనా? కాకుండా నరకప్రాయం చేసుకుంటున్న దెబ్బ? వేస్తున్నదెబ్బ? మన ఇంగితం సక్రమమైనదైతే యాంత్రికత ఎలా వస్తుంది?

నానోలు

అమ్మపాటు తియ్యన గోరుముద్దలు చక్కన	తెలంగాణకు హరితహారం భూదాతకు పచ్చతరణం
అలోచన మనసుని ఆవరణ మనపిది	కవిత్యం కవిది రాజకీయం నాయకుడిది
మనసు ఖాళీ కవిత అసభ్యరణ	కోరిక కిలకీల ప్రకృతి కళకళ
అమ్మ ప్రసవం అక్షరము ప్రసవమే	ఆహారం మితం ఆరోగ్యం పదిలం
కుటుంబమే ప్రపంచం పిల్లలే అనందం	బడిలో గంటలు గుడిలో జేగంటలు
తొమ్మిది నెలలు అమ్మకు పునర్జన్మ	అటవికపు పిల్లలకు గంటలు పెద్దలకు
కెరటం సముద్రానికి పోరాటం సమాహానిది	తెలుగు తేనే పలుకు తియ్యన
వనంతం అగమనం ప్రకృతి పరవశం	బాల్యం బంగారం యువనం అమృతం
సవ్యసానం సెరసానం పువ్వసానం వాడిపోసానం	బడిలో గంటలు గుడిలో జేగంటలు.
-డాక్టర్ భీంపల్లి శ్రీకాంత్	
9032844017	

- డా॥ నాగేశ్వరం శంకరం సెల్: 944045 1960

మొదటి బహుమతి పొందిన కవితలు

ద్వితీయ బహుమతి పొందిన కవితలు

తృతీయ బహుమతి పొందిన కవితలు

బాల సాహిత్య వికాసమే “అక్షర సేద్యం లక్ష్యం”

సమాజంలో మనిషి జీవన విధానంపై పరిసరాల ప్రభావం ఎంతగానో ఉంటుంది ఈ విషయం మన నిత్య జీవితంలో ఏదో ఒక సందర్భంలో అనుభవపూర్వకంగా అందరికీ అర్థమయ్యే ఉంటుంది. మనం నివసిస్తున్న పరిసరాలకు అనుగుణంగా మనం సమాచారం చేసే మనుషులను బట్టి మన ప్రవర్తనలో మార్పులు రావడం జరుగుతుంది. అయితే ప్రస్తుత సమాజంలో మనుషుల పై పరిసరాల ప్రభావం అనేది సాంకేతిక రూపంలో పడుతుంది. సాంకేతికత వల్ల పనులు సులభం అవుతున్నాయి కానీ, విలువలు క్షీణిస్తున్నాయి. సమాజంలో అన్ని సులభంగా లభిస్తున్నాయి అనే భావనకు రావడం జరుగుతుంది. దీని వల్ల మనుషులకు కృతజ్ఞతాభావం లేకుండా దేనిని లెక్కచేయకుండా యాంత్రిక మనసులు కలిగిన మనుషులు ప్రస్తుత సమాజంలో తయారవుతున్నారు. ఇదంతా ప్రస్తుత సమాజానికి వర్తిస్తుంది. ఇదే సమాజంలో ఇప్పుడిప్పుడే చిగురిస్తున్న లేత మొలకలు, సుకుమారపు మంచు ముత్యపు బిందువులు, పసిడి మొగ్గలైన చిన్నారుల భవిష్యత్తు ప్రశ్నార్థకంగా మారే పరిస్థితులు కనిపిస్తున్నాయి. పిల్లలకు ప్రస్తుత విద్యా విధానం వల్ల, ఉమ్మడి కుటుంబాల విచ్ఛిన్నం వల్ల నైతిక విలువలు, వారు పొందే సౌకర్యం మొత్తం గల కష్టం, కృతజ్ఞతాభావం ఇవేవి తెలియకుండా తయారయ్యే ప్రమాదం ఉంది. అలా జరిగితే సమాజ భవిష్యత్తు అగమ్యగోచరంగా తయారై నేరస్తుల శాతం పెరిగి, సంఘ విఘ్నోపాకృతులుగా ఈ పసి మొగ్గలు తయారయ్యే

ప్రమాదం పొంచి ఉంది. రాబోయే కాలంలో ఇటువంటి క్షిప్ర పరిస్థితులు రావడం పిల్లల్లో నైతిక విలువలు కుటుంబ సంబంధ బాంధవ్యాల గొప్పదనం, పెద్దలను గౌరవించడం, ప్రకృతి పట్ల కృతజ్ఞతా భావం, కలిగి ఉండి ప్రకృతిని కాపాడుకోవడం సాంకేతికతకు అవసరం ఉన్నంత వరకే ఉపయోగించుకోవడం, చెడు వ్యసనాలకు దూరంగా ఉండేట్లు పిల్లలను తయారు చేయడానికి బాల సాహిత్యం ఒక గొప్ప వరం అని భావించి “అక్షర సేద్యం ఫౌండేషన్” పిల్లల కోసం కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తుంది. అందులో భాగంగానే ఫౌండేషన్ అధ్యక్షులు ఉపాధ్యాయులు బైటి దుర్గయ్య ఆధ్వర్యంలో ఆనంద్ శ్రీనివాస్ సాజన్యంతో ఊది కవితల పోటీ నిర్వహించడం జరిగింది. ఈ పోటీలో రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల నుండి 215 మంది బాలకవులు తమ అద్భుత రచనలతో పాల్గొనడం జరిగిందని అక్షరసేద్యం అధ్యక్షులు బైటి దుర్గయ్య తెలిపారు. వీరందరూ సమాజ శ్రేయస్సు కోరే విధంగా అనేక అంశాలలో కవితలు రాశారు వీరందరూ వారి రచనల ద్వారా రేపటి ఉత్తమ పౌరులుగా తల్లిదండ్రులు, గురువులు, సమాజం గర్వించే స్థాయికి ఎదుగుతారని నమ్మకాన్ని కలిగించారన్నారు అన్నారు. ఈ 215 కవితలు నుండి న్యాయనిర్ణేత అన్నవరం దేవేందర్ 16 మంది ఉత్తమ బాల కవుల రచనలను ఎంపికచేయడం జరిగింది. వారందరికీ నగదు బహుమతులు సర్టిఫికేట్ ఇవ్వడం జరుగుతుందని బైటి దుర్గయ్య తెలిపారు. ఈ పోటీలో పాల్గొన్నవారికి బహుమతులు గెలుపొందిన విద్యార్థులందరికీ శుభాభినందనలు.

- నంపాదకులు

ప్రోత్సాహక బహుమతి పొందిన కవితలు

బోనాల ప్రత్యేకత

బిటా వచ్చే బోనాలు, అమ్మవారిని పూజించే హిందువులు, తీసుకోవచ్చే కొత్త కాంతులు, పట్టుచీరాలతో ఆడపడుచులు, పసుపు కుంకుమలతో పూజలు, అమ్మవారి జానపదాల పాటలు, పాయసం వంటి తిపి రుచులు, మొహంపై వెల్లివిరిసే సంతోషతరంగాలు, ఊరంతా మంగళ వాయిదాలు, ప్రకృతి మాతను ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి ఉత్సాహాలు, రూపం మార్చే మహంకాళి దేవతలు, ఆహలదంగా చేసుకునే వేడుకలు, మరువలేని జ్ఞాపకాలు, సంగ్రంలా వచ్చే జనాలు, ఇవే మా బోనాల శుభాధినిలు. -కొండపల్లి ఉదయ కిరణ్, ZPHS ఖైర్తాబాద్, జిన్నారం మండలం, సంగారెడ్డి -సహజా:6309702337.

చిన్మయానందం

పూసే పువ్వుకు తెలియదు, దాని అందం వాడిపోతుందని, రాలే అకుకి తెలియదు, నేలకి రాలక తప్పదని, వర్షించే చినుకుకి తెలియదు, భూమికి చేరుతుందని, ప్రకాశించే దీపానికి తెలియదు, ఆ జ్యోతి ఆరిపోతుందని, ఉప్పొంగి కెరలానికి తెలియదు, చివరకి అది ఒడ్డుకు చేరుతుందని. ఉదయించే సూర్యుడికి తెలియదు, సాయంత్రానికి అన్నమిస్తాడని.. కరిగి మంచుకొండకి తెలియదు, నముద్రం లోకే కలుస్తుందని, చిగురించే వృక్షానికి తెలియదు, కొన్ని జీవులకు నీడనిస్తుందని.. మూగ జీవి ధేను కు తెలియదు, ఒక తల్లి తో సమానమని, చాలా పిల్లలకు తెలియదు, తన తల్లి ఎంతో బిడ్డను ప్రేమిస్తుందని.. -తొల్లల, సన్నత, 9వ తరగతి, రామకృష్ణ స్కూల్, విశాఖపట్నం. 8106522730.

మధురమైన క్షణాలను మోస్తుంది క్షిప్ర పరిస్థితులకు సమాధానం అవుతుంది సహనం మనకి ఉంటే ఎన్నో నేర్పిస్తుంది ప్రతి ఒక్కరి పరిచయాన్ని సార్థకం చేస్తుంది ఒక్కో సమస్య జ్ఞానాన్ని అందిస్తుంది ఎప్పుడూ మనల్ని సమాధానపరుస్తుంది జీవితంలో ఎన్నో మలుపులకు కారణమవుతుంది కాల క్రమేణా అన్ని బోధిస్తుంది ఎంతో అమూల్యమైన సమయం పృథ్వా చేయరాదు వినాడ -డి.నీలమ కృష్ణ, 9వ తరగతి, అరవింద స్కూల్ మంగళగిరి, గుంటూరు. 8333056782.

కూలన్న

కూలి పనులు లేవని పంటలు పండలేదని పరాయి దేశం పోతినా ఓ కూలన్న ఉన్న ఊరుని విడిచి కన్న వారిని పదిలి కష్టాలు ఎన్నో పడితినా ఓ కూలన్న కుటుంబ పోషణకు పిల్ల జ్ఞాన పదిలి బాధలు ఎన్నో పడితినా ఓ కూలన్న పండుగలు లేకపోయే పట్నాలు లేకపోయే పన్నులేమో ఎక్కువాయేనా ఓ కూలన్న పది ఉన్నవో తెలియదు ఎట్ట ఉన్నవో తెలియదు ఎప్పుడు వస్తవో తెలియదు ఓ కూలన్న అయ్య ఎప్పుడస్తాడని, పిల్లలేమో అదగవట్టిరి ఏమి తెస్తావని ఎదురు చుడవట్టె ఓ కూలన్న.

-సామల శివతేజ, 9 వ తరగతి ZPHS, చెగ్గాం, జగిత్యాల. 9848958198.

కణిక

సాహిత్యం, సామాజిక సేవ, విద్యారంగ వేదిక నిర్వహిస్తున్న పోటీ ఫలితాలు ‘బుధవారం బాద్వా’ నిర్వహణ: డా||ప్రతికంఠ మాలతీలతో ఈ సమూహంలో చేరదలచినవారు 8985613123కి మెసేజ్ చేయవచ్చు.

శీర్షిక: అమ్మ కదా..

‘ఆరంభం’ నుంచి అధిపత్య పద స్పర్శలలో నలుగుతూనే కుటుంబం కోసమే బతుకంతా అంకితం చేస్తుంది.. ఎందుకంటే ఆమె అమ్మ కదా సహనానికి ప్రతి రూపం శాంతానికి చిరునామా...

-పురిమళ్ల సునంద 9441815722

విష బాణాలకు బలై... విరుగుడు లేని రోగిన్నా కాకి... పోరాటం తో ‘అలిసి’ తనవు.... ఆర్థిస్తుంది ఆపహ్వానం కై... ‘వైఖరి’ మారని విశ్వం తాండవం... వినాశనమే ఉరకలు వేసే.... విధిని వెక్కిరించి నవ్వుతుంది.... వీధిన కుటుంబాలను బిచ్చ కూపాలని చేస్తుంది.... ‘గుర్తింపు’ కార్డు తెచ్చుకుంది కరోనా.... గర్భపు గాథలు పోతుంది.... జాగ్రత్తలు తీసుకున్నా జడవని రక్తస్నానం రక్తక్షయం రాత్రులు కరువు.... ‘అనుకోకుండా’ వచ్చింది.... అందరి తనవులను తుంచేంది.... ఆనరా కచ్చె లేస్తేందెందె.... అడుకునే దిక్కే బరువైంది.... ‘ఆరంభం’ నుంచి అయింది.... పీడ కలల ప్రభలిందింది.... పిడుగు లాంటి వార్త అయింది.... మనిషిని పిచ్చి చేసింది.... -కావ్య సరేష్

ప్రకృతే గురువు

సూర్యుడు ఉదయిస్తూ చెపుతాడు ప్రాణికోటికి వెలుగు ధార ఇవ్వడమే తన కర్తవ్యమని ఆకు రాలిపోతూ చెపుతుంది ఈ జీవితం శాశ్వతం కాదు అని చెట్టు నీడ నిస్తూ చెపుతాయి నీవు ఎండలో వున్న పది మందికి చల్లదనాన్ని కల్పించమని పక్షి ఆనందంగా ఎగురుతూ చెపుతుంది ఎంత శ్రమపడినా ప్రయాణం సాగించమని పువ్వు నవ్వుతూ చెపుతుంది ఉండేది క్షణమైనా సంతోషంగా ఉండమని నీరు కళకళలాడుతూ చెపుతుంది జీవితంలో నిర్గులమైన మనస్సుతో జీవించమని అగ్ని మందతూ చెపుతుంది మనిషి పరిస్థితిని బట్టి తపాప్పులు నిర్ణయించాలని చంద్రుడు ప్రకాశిస్తూ చెపుతాడు పరుల జీవితాల్లో వెన్నెల సందడం లోనే పరమానందం ఉందని గాలి వీస్తూ చెప్పుంది ఉన్నది పంచదంలోనే పరమార్థం ఉందని అందుకే ప్రకృతే లోకానికి గురువు ప్రకృతి ఆగ్రహిస్తే ప్రళయం ప్రకృతి అనుగ్రహిస్తే ప్రణయం ప్రకృతి పాఠాలు జీవన వేదాలు ఆ వేదం లోనే ఉన్నవి సకల మానవ సౌభాగ్యాలు.

-బి. శేఖర్, -శ్రీ సుపరివృత్త స్కూల్, 9వ తరగతి, హైదరాబాద్. 93922809805.

ప్రకృతి అందాలు

నీతాకోకచిలుకను చూడు విపారిస రెక్కలు చూడు అందులోని సౌందర్యం చూడు ప్రకృతికున్న అందం చూడు పర్యటన పుష్కలను చూడు వృక్షమున్న చందం చూడు వాటిని రక్షించే గుణం చూడు ప్రకృతికున్న అందం చూడు చల్లగావే చే మార్తాలను చూడు జీవులతో ఆడే అల్లరి చూడు

-చేట్లో. బాలాదేవ్, 7వ తరగతి, రామకృష్ణ స్కూల్, విశాఖపట్నం.8790450418.

నువ్వు మట్టితో బతుకుతావు మాకోసం బతుకుతావు మట్టిని వెలంగా కొలుస్తావు పేయను ప్రాణంగా భావిస్తావు మీ స్వేదంతో నేలను తడుపుతున్నావు నేల నుంచి సిరులను పండిస్తున్నావు వాన చుక్క కోసం పడిగావులు కాస్తున్నావు కరువురక్కనీతో నిరంతరం యుద్ధం చేస్తున్నావు కష్టపడి పంట సాగు చేస్తున్నావు గిట్టుబాటు ధర లేక రోడిస్తున్నావు అందరికీ అన్నం పెడుతున్నావు నువ్వు మాత్రం పురుగుల మంద సేవిస్తున్నావు నీ నవ్వు మాకు సుఖిక్తం రైతన్నా నీ కన్నీరు మాకు దుర్మిక్తం రైతన్నా రైతు బతుకులు మారాల్సింది చిత్తాల్లో కాదు రైతు బతుకులు మారాల్సింది వ్యవసాయ క్షేత్రంలో.

- డి.జ్యోతిర్ రెడ్డి అంబిటన్ హై స్కూల్ సిద్దిపేట నెల్ : 9346338238

పువ్వు పువ్వున వ్రాలి తేనెలే గ్రోలి తుమ్మెదలు చేసిన ఝంకారనాదాలు సిగ్గిమొగ్గులు వేసి అగ్నిపూలు పూసి మోహించే చేసిన మేడుగు గుమ్మలు మనసంత పులకింత విరుగుపు గిరిగిరి జనమంత పాడేను వసంతగీతాలు గ్రహరాశి గమనాలు గ్రహణాల ఫలితాలు వివరించే విప్లవగళి పంచాంగ శ్రవణాలు ఆనందభరితం పడుచుల సహితం సరికొత్త సాహితీకి ఊది ఉతం స్వాగతగీతం సుఖశాంతి సమేతం సాంస్కృతిక విలువల శుభాంశితం.

-కాశీక రవిదత్త 10 వ తరగతి,అకడమిక్ హైల్స్ స్కూల్, బొమ్మపల్లి, హైదరాబాద్. 8886442434.

తనివిలకిత మళ్ళి కౌగిలించుకుంటావు వ్యాక్సిన్ నీకు, అవరోధం కాదు చిన్నాపెద్దలన్న తారతమ్యం లేదు ఎవర్నీ పదలపు ఎక్కుడంటే అక్కడంటావు నీ నుండి తప్పకోవడం మహామహాలేకే సాధ్యంకానపుడు నీలాంటి వాళ్ళు నీకొంత కాంతోపాటు కదలిపో సూర్యస్తమయంతో పాటు ఒదిగిపో మేము కరమికొట్టకముందే వెళ్ళిపో బైబై కరోనా!

-గుర్రాల రమణయ్య 9663921943

విపారిస క్షణాలు వేసారిన క్షణాలు జమిలిగా నవ్వుకుంటాయి నడిసంద్రపు నీలమేధానుడు చుట్టుముడుతుంటుంది.

నీటిబుడగలా జీవితం పేలిపోతుంది ఏకజన్మనా బుజ్జానుబంధంజడివాస- రైల్వే సరిచూసుకో కల్లోలమై కాలం కాటేసే లోలకమైంది అలకలు చిలకలకులుల మూని చివరందు మంచుబిందువుని చూడు.

చిన్నాదుల సంబరం

తొలి మానం చైత్రంతో తొలి ఋతువు పసంతమై తొలి తిథి పాడ్యమై శిశిరంలో మోడైన చెట్లన్నీ వసంతంలో కొత్త పస్త్రాలు దరించినవా అన్నట్లు కోకిలమ్మ రాగాల పల్లకిలో బాలల కల్పవం లేని మాటలతో చిన్నాదుల ఆట పాటలతో మల్లెల సుగంధాల నడుమ వీచే పైక గాలి పరచశించగా వరాల పసంతాలను వెదజల్లుతూ తొలి కాంతలతో మామిడి కాంతలతో పద్మమల కలయికతో కొత్త కుండలో ఊది పచ్చడి తెలుగింట సంబరాలు పంచుతూ పిల్లల ఆనంద కేరీంతలతో ఎలాంటి ఆరోగ్య సమస్యలైన ఎదిరిస్తూ సంతోషమైన సమసమాజానికి జాతి జాతి ఏకమై,విశ్వ జగత్తు సస్యశామలమై చిలనీర్చిలా జీవితంలో విజయాలను పొందాలని సంతోషంతో...ఆనందంగా ఆహ్వానిద్దాం ఈ “ప్రవ”నామ సంవత్సరాన్ని..

-బి. నిక్షిత 5వ తరగతి మాన్వల్ జే స్కూల్ హన్మకొండ. 8500175459.

ప్లవనామ సంవత్సరానికి స్వాగతం

చంద్రురాలు ఒక్కపోవున్న పసంతానికి స్వాగతం పలుకుతోంది కొత్త కొత్త ఊపాలను చిగురించ చేస్తూ కొత్త ఆశల వైపు పరుగులు తీస్తూ కొత్త పసంతాలను అలంకరించుకొని మనముందుకోస్తుంది ప్లవ నామ సంవత్సరం గత జ్ఞాపకాలన్నీ నేర్పిన గుణపాఠాలన్నీ కరోనాతో కల్గిన కష్టాలన్నీ రాబోయే తరాలకి అనుభవాలతో వేసిన బాటలన్నీ కోయలమ్మ తీయని రాగాలు తీస్తుండగ మల్లె పందిరిలో మల్లెలు పొంచి చూస్తుండగా పడుచుల కలకలంతో మన ముందుకొస్తుంది యుగాది ఖండాతరాల్లో ఉన్న ఓ తెలుగు బిడ్డ మన తెలుగు తనాన్ని నిలబెట్టు మన తెలుగు సాంప్రదాయాన్ని ఆచరించు

-బి.చిన్మయ 7వ తరగతి నిర్మాణ స్కూల్ జయవాడ. 9849366651.

అమ్మ

అమ్మతం కన్నా మధురమైన పదం అమ్మ ఆకాశమంత ప్రేమకు అమ్మ చిరునామా పదాలు చాలవు రాయడానికి కావాలి చాలవు తనకంటే స్వార్థం లేని నిస్వార్థ జీవి అమ్మ ఆనంతమైన మమకారం అమ్మ సొంతం ఆయనంతో ఆనందంలో ఆశ్చర్యంలో నైతం పలకరించే కమ్మని పదం అమ్మ బిడ్డ ఎదుగుదలకు ఆరాట పడుతుంది ఆనందంతో పోరాటం చేస్తుంది ఖాళీ కడుపుతో ఉండి కూడా బిడ్డ కడుపు నింపుతుంది అమ్మ కొండంత సమస్తమైనా తన హృదయ మందిరంలో పదిలంగా దాచుకుంటుంది కల్పవం లేని ప్రేమ కురిపిస్తుంది ఓర్పుకు నేర్పుకు అలవాటం అమ్మ తన ప్రాణాన్ని పణంగా పెట్టి జన్మనిచ్చిన అమ్మకు ఏమిచ్చి రుణం తీర్చే గలము మరుజన్మ నందు ఆమెకు అమ్మగా జన్మని ఇవ్వడం తప్ప.

-పుట్ట కీర్తన 10వ తరగతి ఆదర్శ పాఠశాల కోనరావుపేట రాజన్న సిరిసిల్ల జిల్లా. 9701652528.

వెట్టెందుకంటే

తూరుపు దిక్కున సూర్యుడు నలుపు రంగు పరదాలు తొలగించి లేలేత అరుణ కిరణాల చేతులతో భూపుత్రులందరినీ ప్రేమగా తడుముతాడు . ఆకాశంలో మేఘానికి వెది బాణా లేయగానే మా గ్రామం పొలాలన్నీ తడిపి చెరువులోదాక్కుండిపోతుంది మట్టిలో నిద్రలేతున్న విత్తనం ఆవులింది లేచి లేతకాకు చేతులతో ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ భూమిపైకి వస్తుంది నీటిబిల్లులతో తడిసి ఎండపొడకు పలి కి ఎదిగిఎదిగి చెట్టవుతుంది నీడనిచ్చి గాలినిచ్చి ఫలాలనిచ్చి పండ్ల నిచ్చి మానవుల నీవోలేనీ బతుకువెళ్ళినీనుకుంటుంది అమ్మతో సమానమైన చెట్టమ్మా మేము పట్టినకాడినుంచి చచ్చేదాకా మాతోనే బతుకుంటుంది ఇంతకీ వెట్టెందుకంటే ఊయలనుంచి కాడిదాకా తానులేని మనిషి బతుకే లేదు గనుక

-కె.రవితేజ ZPHS కొండూరు, వరంగల్ రూరల్ జిల్లా నెల్ : 9010849411

చెట్టు

లోకాన్ని నీ పచ్చదనంతో ఆకర్షిస్తావు ప్రజలందరికీ ఆదర్శంగా నిలుస్తావు ఆస్వాదింపే స్వప్నమైన గాలినిస్తావు అందరికీ ఆహ్లాదకరమైన నీడను ప్రసాదిస్తావు తినడానికి ఎన్నో కాయలను దానం చేస్తావు పూజకు రంగురంగుల పూలనిస్తావు రాసుకోవడానికి కాగితాన్ని ఇస్తావు ఆరోగ్యంగా ఉండడానికి జెంద్రాలు ఇస్తావు తెలుగు కోసం కల్లెల ద్వారా మంటను అందిస్తావు ఎన్నో జంతువులకు ఆకుల ఇచ్చి ఆహారమవుతావు పక్షులు నివసించడానికి చోటును ఇస్తావు పంటలు పడడానికి కారణమవుతావు పంచానికి అందమైన చల్లమైన వాతావరణాన్ని అందిస్తావు.

-డి . ఉషశ్రీ 9వ తరగతి,అరవింద స్కూల్ మంగళగిరి గుంటూరు. 8333056782.

దేశానికి నువ్వే దిక్కు

అన్న రైతన్న....ఆత్మహత్యలు వౌధన్న నిరంతరం పనివేసే బతుకుదాయే రెక్కలాడితేనే బుత్తుడు బుత్తుడాయే అనుక్షణం బీద బ్రతుకులాయే రేపన్నది ఎట్టుండో తెలుపక దిగులాయే రైతన్న బిడ్డలకి పాలమే రజరంగమాయే శ్రమకొర్చి కర్తవ్య రంగంలో దిగుదాయే గ్రామ రప్పలు మరచి నొప్పులకు ఓర్పుదాయే పొలంలో విత్తనాలు జల్లుదాయే దుమ్మునక, బురదనక దుక్కులన్న దున్నదాయే నీడలేక నిద్రలేక ఉండదాయే కలుపు లేని కుప్పలేని కంటి నిండా నిద్రవోక జాగారమాయే కరవు నుండి పడర నుండి కాపాడ కావలదుదాయే పొలానికి మందుగాట్టి పోలిడ్లవోరే పెరిపదాయే కొన్నప్పుడు కొన్నాల్దాయే అమ్మన్నప్పుడు నమ్మాలాయే తిరిగి చూస్తే అప్పులయే తిరగకుంటే తప్పదాయే చెప్పకుంటే మందికి కుణ్ణులాయే చెప్పకోకుంటే బాధలేకునాయే జేబు చూస్తే ఖాళీ ఆయే పండుగకు బట్టలు లేకపోయే వేసిన కష్టం బాడిపాలాయే చేతిలో చిన్న మిగిలే అన్న రైతన్న నీవెవరున్నారన్న అన్న రైతన్న నీకు నువ్వే దిక్కున్న రైతన్న నువ్వు అదిరిపోకు చెదిరిపోకు చెదిరిపోయి రాలిపోకు ముకు అమ్మ అయ్యరైతన్న దేశానికి నువ్వే దిక్కు సరిపచ్చిన జవానులెక్క రక్షణ మాకు పిరికి పనులు వడ్డన్న నిత్య పోరు పట్టి నీడన్న చివరి దాక నిలవాలే పోరాడి గెలవాలే జై జవన్ జై కిసాన్.

-గృజ్ఞ ప్రపంథి, 10వ తరగతి, ZPHS హావేలిపేటపూర్, మెదక్. 9397304268.

నా పల్లే నా ఊపిరి

కోడి కూతలతో మేల్కొని నా పల్లె సుప్రభాతాలతో మేల్కొనిన నా పల్లె ఎంతో అందమైనది నా పల్లె అందరినీ ఆదరిస్తోంది నా పల్లె బంధాలతో పెనవేసుకున్నది నా పల్లె పచ్చని చెట్లకు పుట్టినిల్లు నా పల్లె స్వప్నమైనా తన హృదయ మందిరంలో పదిలంగా దాచుకుంటుంది కల్పవం లేని ప్రేమ కురిపిస్తుంది ఓర్పుకు నేర్పుకు అలవాటం అమ్మ తన ప్రాణాన్ని పణంగా పెట్టి జన్మనిచ్చిన అమ్మకు ఏమిచ్చి రుణం తీర్చే గలము మరుజన్మ నందు ఆమెకు అమ్మగా జన్మని ఇవ్వడం తప్ప. మైమరిసిపోనే నా పల్లె రైతు నుదిటి రాతను రాసిన నా పల్లె నాగ లను నగలుగా అలంకరించుకున్న నా పల్లె ఇది వీధి కొలాటల నా పల్లె వాడ ఒగ్గు కథల ఒడి నా పల్లె మహిళల కొలల మోతాక నా పల్లె పిల్లల కేరింతలు నా పల్లె పురుషుల పొలం చర్చల రచ్చబండ నా పల్లె పనిపాప బోసి నవ్వుల నా పల్లె చిన్నాదుల చిరగోనెలా నా పల్లె అమ్మాయిల చేతి గోరింటాకు నా పల్లె మగవ నుదులను నింధారం నా పల్లె గుడి గంటల గారడి నా పల్లె కనకాంబరంతో కబుర్రాడే నా పల్లె సంతోషం పూల సాగసు నా పల్లె నీత జడతో నయ్యటలాడే నా పల్లె తామరలో తెజం అయ్యే నా పల్లె గులాబీలతో గుబాళించే నా పల్లె బంతి పూలతో బంధం పెనవేసుకున్న నా పల్లె ఈ అందమైన పువ్వుల నవ్వులలో నా పల్లె ఉక్కిరి బిక్కిరి అవుతోంది సీతాకోక చిలుకలు రంగులు ఆడుకున్న నా పల్లె చిలక జ్యోతిష్మాల నా పల్లె ఆవుల ఆహ్వానం మేరకు రండి వెళదాం నా పల్లె తల్లి ఒడిలోకి ఆకుపచ్చని పీర కట్టుకుని ఆనందంగా కిలకిల నవ్వుతూ అందరినీ ఆహ్వానిస్తుంది అందరూ ఆహ్వానితులే...

-పి. యశ్వంత్ 8వ తరగతి ZPHS కొండూరుపేట మంగల్. 8501884216.

మన సంస్కృతి, సంప్రదాయాలను, ఆచార వ్యవహారాలను పిల్లలకు వారసత్వంగా అందించేది సాహిత్యమే. ఈ సాహిత్యంలో పెద్దవారు పెద్దల కొరకు రాసే రచనలు, పెద్దలు పిల్లల కొరకు రాసే రచనలు మరియు పిల్లల కొరకు పిల్లలు రాసే రచనలు ఉంటాయి. మన తెలుగులో బాల సాహిత్యానికి కొడువ లేదు. కొన్నిచేల విండ్ల కిందటి నుండే తెలుగు నేలలో మాఖికం ద్వారా బాల సాహిత్యం విలసిల్లింది. పిల్లలు పెద్దవారి నుండి పాటలు, గేయాలు, పద్యాలు, కథలు మొదలగు అనేక అంశాలను నేర్చుకునేవారు. అంతేకాక చాలామంది ప్రాచీన, ఆధునిక కవులు కూడా తమ బాల్యం నుండే రచనలు చేయడం ప్రారంభించారు. ఆ వారసత్వాన్ని పుణికిపుచ్చుకొన్న ఈ తరం పిల్లలు కూడా బాల్యంలోనే పలు రచనలు చేస్తూ పుస్తక ముద్రణ చేస్తున్నారు. ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల తర్వాత తెలంగాణ రాష్ట్రంలో బాలసాహిత్యానికి విపరీత ప్రాధాన్యత ఏర్పడింది. మహాసభలలో భాగంగా రవీంద్ర భారతిలో బాలసాహిత్య వేదికను ఏర్పాటు చేయడం ఒక మైలురాయిని చెప్పవచ్చు. బాల సాహిత్యం ద్వారా పసి పూదరాలులో విజ్ఞాన బీజాలు మొలకెత్తుతాయి. భాష పరిజ్ఞానం పెరుగుతుంది. శాస్త్రీయ దృక్పథం అలవడుతుంది. పాఠ్య పుస్తకాలతో పాటు ఇతర పుస్తకాలను కూడా చదవాల్సి ఆసక్తి విద్యార్థులకు కలుగుతుంది. తెలుగు రాష్ట్రాల్లోని పలువురు ఉపాధ్యాయులు విద్యార్థుల్లోని సృజనాత్మకతను వెలికితీస్తూ పిల్లల రచనలతో అనేక పుస్తకాలను ముద్రిస్తున్నారు. తద్వారా అనేక మంది పిల్లలు తమ ఊపాలకు

వికసిస్తున్న బాలసాహిత్యం

కొనసాగుతూ ఇంకా విస్తృతమవ్వాల్సిన అవసరం ఉంది. బాల రచయితలచే వెలువడిన పుస్తకాలలో కొన్ని కవిత, కథల రూపములో వెలువడగా సంతకలాలలో అనేకానేక అంశాలు

పొందుపరిచారు. పదవ తరగతి చదువుతున్న విద్యార్థులు యం.డి. సప్టెంబర్ - మధ్యభాగం అనే పేరుతో ఐ సౌమ్య - బంగారు బాల్యం అనే పేరుతో తమ పుస్తకాలను తీసుకువచ్చారు. పాల కంకులు పేరుతో లంకాదాసరి విస్తృత కైతికాలు రాయగా, బదవ తరగతి చదువుతున్న బి. అనిత రాసిన అనిత పదాలు ఆకట్టుకోగా, నాల్గవ తరగతి చదువుతున్న రాబిలు అద్విక రామయ్యల రాస్తే ఈ పుస్తకానికి తొమ్మిదవ తరగతి విద్యార్థి వారి నందన చిత్రాలు గీయడం విశేషం. అపాల మాట శతశమున అమెరికాలో నాల్గవ గ్రేడ్ చదువుతున్న అయ్యల సోమయాజుల లక్ష్మి అపాల రాశారు. ఈ విధంగావివిధ దేశాలలో ఉన్న తెలుగు పిల్లలు కూడా మన సంస్కృతి, వారసత్వాన్ని కొనసాగిస్తూ ఏ దేశమేగినా, ఎందుకాలిడిన మన తెలుగు భాషకు తిరుగులేదని, దానిని మరువకోమని నిరూపిస్తున్నారు. ఇటీవలే పడిచర్ల సత్యం సృష్టించిన మణిపూసలు లయాత్మకంగా, సులభతరంగా ఉండటం వలన ప్రత్యేకంగా కొత్తదైనప్పటికీ అనేక మంది విద్యార్థులు ఈ ప్రక్రియలో కూడా తమ కవితాన్ని వెలువరిస్తున్నారు. అందులో భాగంగానే, బోయిని నాగరాజు అనే పదవ తరగతి విద్యార్థి కలం నుండి మణిపూసల హారం అమెరికాలో నాల్గవ గ్రేడ్ చదువుతున్న అనిత రాసిన విద్యార్థులు కూడా భిన్నమైన ప్రక్రియలలో, విభిన్నమైన రచనలతో పలువురిని ఆకట్టుకున్నారు.

జ్ఞానాపికలైన కొంత మంది ఉపాధ్యాయులు తమ

అయితేనేం/ చెదరని మనసుంటే చాలుగా అని అనిలే కుమార్ అంటారు. అమ్మ అనే ప్రేమ లేక/ అమ్మాయి అనే గౌరవం లేక/ అమ్మాయిల ప్రాణాలను ఘోరంగా/ బలి తీసుకుంటున్నార కదరా అని నేడు ఆదపిల్లల పట్ల జరిగే అమానుషీయ సంఘటనలను ఎత్తిచూపింది ఆర్కస్. ఆపదలు ఎదురైనప్పుడు/ ధైర్యాన్ని తలుచుకోవాలి అంటూ కనీస

ధర్మం గురించి చెప్పారు దీప్తి. పిల్లలేమో చదవాల్సి/ పెద్దలు పని చేయాలి/ జ్ఞాన సంపద తోడ/ ప్రజలు వృద్ధి చెందాలి అంటూ పిల్లలు బడికి పెద్దలు పనికి అనే నినాదాన్ని అందమైన మణిపూసలో కూర్చారు నాగరాజు.

విద్యార్థులు రాసిన కథలు కూడా ఈ సమయంలో కొన్ని సంతకలాలగా రావడం జరిగింది. వాటిలో చదువు ఎదుగు అంటూ డా. దేవేంద్రప్రసాద్ చెవితే, నెమిలేటి కిష్టన్న పసిడి మొగలను పూయించారు. బాల కథా మంజరితో మాడభూషి లలితాదేవి అలరించగా, డి.కె. చదువులబాబు కొత్తపేట కలాలను కదిలించారు. అక్షర మానసు పసుపులేటి నీలిమ ధరించగా, నాగ మల్లెలను మందల స్వామి, పురిమళ్ల నునంద కలలేక కథా సుమాలను పూయించారు. పోతగాని సత్యనారాయణ పూల గోపరమును నిర్మించగా, నల్లగొండ జిల్లా బడి పిల్లల కథలను ఉప్పల పద్మ, నేలే సింధూ1, నేలే సింధూ 2 లను కంపెన్ గోపన్న సాహితీ సమాఖ్య సకలసంలో మణికొండ వేదకుమార్ గారు వెలువరించారు. ఇవేకాకుండా తెలంగాణ వ్యాప్తంగా మణికొండ వేదకుమార్ సంతకలాలగా గరిపెల్లి అశోక్ కన్నెనర్ గా తెలంగాణ బడి పిల్లల కథలు వచ్చాయి. నీతి కథలు, హాస్య కథలు, అద్భుత కథలు, జానపద కథలు మొదలగు అనేక రూపాల్లో భిన్నమైన అంశాలను స్ఫులిస్తూ సమకాలీన, సామాజిక, సాంస్కృతిక కథలను మనముందుచారు బాల

రచయితలు. ఇందులో కొన్ని కథలు మనల్ని మేల్కొల్పివేతే, మరి కొన్ని నీతిని బోధిస్తాయి. ఇంకొన్ని కథలు కన్నీళ్లు తెప్పిస్తే మరికొన్ని కన్నీరునే విధంగా రాస్తూ తమ నైపుణ్యాన్ని చూపారు విద్యార్థులు. ఇటీవలే చెన్నై తెలుగు వెలుగు సంక్షేమ సంఘం వారు నిర్వహించిన కథల బోటీలో మన ప్రాంత విద్యార్థులు జాతీయ స్థాయిలో బహుమతి పొందడం ఆనందదాయకం.

గత దశాబ్ద కాలంలో సుమారు 250 పిల్లల పుస్తకాలు రాగా ఈ సంవత్సరంలో కూడా ముప్పైకి పైగా పుస్తకాలు వచ్చాయి. డా. భూపాలే, చొక్కాపు వెంకటరమణ, డా. వి.ఆర్. శర్మ, డా. సి.రా. సామి, వైదిమర్రి గిరిజ, రామకృష్ణ, నారంతెల్లి ఉమామహేశ్వరరావు, బెంగం భీమేశ్వరరావు, వాసాల సర్వయ్య, డా. వానరవేణి పరుశురాం, డా. కందేపి రాజేంద్రరావు, కన్నెగంటి అనసూయ, పుల్లారామంజనేయులు, ఉండ్రాద్రి రాజేశ్వరి, గద్వాల సోమన్న ఎడ్ల లక్ష్మి, వైరాగ్యం ప్రభాకర్, చూకట్ల తిరుపతి, రామకృష్ణయ్య లాంటి బాల సాహితీవేత్తలందరూ బాల రచయితలను ప్రోత్సహిస్తూ అనేక కార్యక్రమాలు చేస్తున్నారు. వీరితోపాటు అనేక మంది ఉపాధ్యాయులు, పలువురు బాల సాహితీవేత్తలు, బాల సాహితీ ప్రియులు, పలు స్వచ్ఛంద సంస్థలు ఇంకా పేరు తెలుపని మహామహాలెందరిందరూ బాల రచనలు చేయుటలో తమయిన స్థాయిలో అవకాశాలు అందిస్తూ, బాలల బంగారు భవితకు బాటలు వేస్తున్నారు.

బాల సాహిత్యం వికసించడానికి అనేక మంది బాల సాహితీవేత్తలు, బాల సాహితీ ప్రియులు, ఉపాధ్యాయులు, పత్రికా రంగం వారు, ఆన్ లైన్, సోషల్ మీడియా, వివిధ స్వచ్ఛంద సంస్థలు చేసే కృషి కూడా ఒక కారణమని చెప్పవచ్చు. చిల్డ్రన్స్ ఎడ్యుకేషనల్ ట్రస్ట్ ద్వారా మణికొండ వేదకుమార్ గారు వివిధ పాఠశాలలో బాల చెలిమి గ్రంథాలయాలను స్థాపించి కరోనా లాక్ డౌన్ సమయంలో కూడా

విద్యార్థులకు పుస్తకాలను అందుబాటులో ఉంచి తమ సమయాన్ని సద్వినియోగం చేసుకునేలా చేశారు. బందారు బాలసంద సంఘం వ్యవస్థాపక అధ్యక్షులు బందారు చిన్న రామారావు బాల సుధ పేరిట విద్యార్థులను, బాలసాహితీ వేత్తలను, ఉపాధ్యాయులను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. రంగనేని ట్రస్ట్, చింతోజు బ్రహ్మయ్య బాలమణి ట్రస్ట్ మొదలగు స్వచ్ఛంద సంస్థలు కూడా బాల రచయితలకు, ఉపాధ్యాయులకు ప్రోత్సాహసందిస్తున్నాయి. తెలుగు రాష్ట్రాల్లో వివిధ బాల సాహిత్య కార్యకలాపాలు నిర్వహించడం ద్వారా బాల సాహిత్యాభివృద్ధికి తన వంతు చేయటంసందించడంలో ముందుంటున్నారు గరిపెల్లి అశోక్. దాక్షర్ విజయలక్ష్మి, శివబాబులు కూడా రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా వివిధ వర్గ పాఠశాలను ఏర్పాటు చేస్తూ బాల సాహిత్య కార్యక్రమాలు చేపడుతున్నారు.

నేటినిజం పత్రిక ద్వారా బైన దేవదాసు, వేదాంత సూరి అంతర్జాలంలో మొలక ఆన్ లైన్ న్యూస్ ద్వారా, బోరి రేడియోలో అక్షరాల తెర కార్యక్రమం ద్వారా వారాల ఆనంద, మహారాష్ట్రకు చెందిన అశోక్ కంటే ఎత్తె (ఐ) మీడియా ద్వారా కూడా బాల సాహిత్యానికి పెద్దలను కేటాయించడం ముదహూన. అక్షర బాలల కొరకు ప్రత్యేక శీర్షికలో పెజీలును కేటాయించడం ముదహూన. అక్షర అమెరికా తెలుగు సంఘం (తానా), గడ్డిభాస్రికా తెలుగు సంఘం, చెన్నైలో తెలుగు వెలుగు సంక్షేమ సంఘం, వివిధ సందర్భాలలో బాలసాహిత్యానికి ప్రాధాన్యత కల్పిస్తున్నారు. ఇటీవలే తానా ప్రపంచ సాహిత్య వేదిక అధ్యర్థంలో బాల సాహిత్యం, తెలుగు భవిత్యం అనే అంశము మీద అంతర్జాలంలో చర్చా కార్యక్రమం కూడా నిర్వహించారు. అంతేకాక యూట్యూబ్ మరియు వాట్సాప్ సమూహ వేదికల ద్వారా కూడా పలువురు ఔత్సాహికులు బాల సాహిత్య పోటీలు నిర్వహించి వారిలోని సృజనాత్మక నైపుణ్యమును వెలికితీసి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

ఇలాంటి కార్యక్రమాల వలన తెలుగు భాషకు చక్కని గౌరవం దక్కుతుంది. మాతృభాష పట్ల మమకారం పెరుగుతుంది. పిల్లలకు బాల్యంలోనే విషయంపై పోటీలు నిర్వహించి శక్తి పెరుగడంలో పాటు పిల్లలకు విజ్ఞానం, విశేషం కూడా అందుతాయి. పిల్లల కోసం రాసే రచనలకు అనేక పరిమితులు ఉన్నాయి. బాలసాహిత్యంలో స్వీకరించే వస్తువును జాగ్రత్తగా ఎంచుకోవాలి. రచయిత చెప్పదలచుకున్న విషయాన్ని పిల్లల స్థాయిలో ఎదిగి, ఓదిగ చెప్పాలి. విషయ సృజనం మారకుండా విద్యార్థులకు లోక నీతిని, నైతికతను, దేశభక్తిని, బోధించేలా ఉండాలి. అపరాధశక్త, సరళత, చదువుతో ఉండాలి. పిల్లల్లో ఆత్మవిశ్వాసం పెంపొందించేలా రచనలు ఉండాలి. స్వీయ అధ్యయనానికి, స్వీయ అభివృద్ధికి, స్వీయ అవగాహనకు అవకాశం ఉండాలి. మానవీయ విలువలను చాటి చెప్పేలా రచనలు రావాలి. పిల్లల రచనలు నిత్య సూత్రసంగ, ఆసక్తి కలిగించే విధంగా ఉండి, పరనాభిలాషను పెంపొందించేలా ఉన్నప్పుడే రచయిత ఆశయం నెరవేరుతుంది.

నేటి బాలల పుక్తిత్వ వికాసానికి సరిపాటుగా చిన రచనలు ఇంకా విరివిగా రావాలి. కేవలం బాల సాహిత్యం వచ్చినంత మాత్రం సరిపోదు. అది పిల్లలకు చేరువకావాలి. నేడు వ్యక్తి కుటుంబాలు ఎక్కువవుతున్నాయి. ప్రపంచమే ఒక కుగ్రామంగా మారిపోతుంది. చిన్న కుటుంబాల్లోని బాలలు సెల్ ఫోన్లు, ట్యాబ్లెట్లు, కంప్యూటర్లు, టీ.వి లు ఎక్కువగా వాడుతున్నారు. కానీ వారికి పుస్తక పఠనం అలవాటుగా మార్చాలిని బాధ్యత తల్లిదండ్రులే. ఉపాధ్యాయులు, బాల సాహితీవేత్తలు, పెద్దలు బాలసాహిత్య పుస్తకాలను పిల్లకు అందేలా చూడాలి. అలా చేస్తే పుస్తక పఠనం పట్ల వారికి ఆసక్తి కలుగుతుంది. పిల్లల రచనలు చేసే వారి సాహిత్యానికి సౌకర్యక చేకూరుతుంది. పిల్లలు ఎదైనా మంచి పని చేసినపుడు లేదా వారి పుట్టిన రోజున గానీ లేదా మరే సందర్భములోనైనా పుస్తకాన్ని బహుమతిగా ఇచ్చే సంప్రదాయాన్ని మనము తీసుకురావాలి. ఒక పుస్తకం పంద మంది స్నేహితులతో సమానం అంటారు పెద్దలు. అందుకే పుస్తకాన్ని బహుమతిగా ఇవ్వడం వలన అది వారికి చిరకాల జ్ఞాపకంగా ఉండటమే కాకుండా, వారి జీవితాన్ని సన్మార్గంలో నడపడానికి కూడా ఉపయోగపడుతుంది. పిల్లలందరూ స్వస్థ సమాజ నిర్మాణం వైపు ఆడుగులు వేసి భవి భరత అదర్శ పౌరులగా తయారయ్యే విధంగా బాల సాహిత్య రచనలు వస్తాయని ఆశిద్దాం.

-కందుకూరి భాస్కర్
9703487088

నాన్నకు ప్రేమతో

నాన్న ఉంటే భరోసా
నాన్న ఉంటే ధైర్యం
క్రాంత్యోత్సాహం కనుగొనా
వెలుగునిచ్చే వాడు నాన్న
రాళ్ళు దబ్బాలు తిని పక్కా ఇచ్చే
చెట్టులాంటి వాడు నాన్న..

వేలు పట్టి నడిపించేవాడు!
వేలు ఖర్చుపెట్టి చదివించేవాడు!!
మన విషయం కొరకు తపించేవాడు!!
నాన్న చేసిన త్యాగాలు
నాన్న బాధ్యత
ఎన్నిచప్పుడున్న తక్కువే.
ఆడపిల్లలను ఈ ప్రపంచంలో
తండ్రి కంటే ఎక్కువగా
ఎవరూ ప్రేమించలేరు.
కాకురూ ఎదైనా ఆడిగితే లేదని చెప్పలేని
ఒకటి ఒక ప్రాణి నాన్న!
మన సంతోషంలో
మన సంతోషంలో
తన సంతోషాన్ని వెతుక్కునేవాడు నాన్న
Every Girl's Super Hero is her father
అమ్మ ప్రేమ మంచి నీరు లాంటింది.
కనబడి మన దాహం తీరుస్తుంది.
నాన్న ప్రేమ గాలిలాంటిది,
కనబడదు కానీ
మన ఎదగదానికి బ్రతకదానికి
ఆడపిల్ల పుట్టడంతో మొదటి
అది ఆక్సిజన్ లాంటిది!!
కన్న తల్లి లేకపోతే కోర్కెమీద ఎవరినైన
అమ్మాయి అని పిలిచి బంధాన్ని కలుపుకోవచ్చు
కానీ.. నాన్న అనే పిలుపు
ఒక్కసారి దూరం అయితే

గుండెలు పగిలినా ఏడ్చినా
దిక్కులు అడిగినా పిలిచినా
బదులు రాదు ఎందుకంటే
ఆ పిలుపు సంతకం పంచిన తండ్రికి
మాత్రమే గొప్పం.

నాన్న చూపిన బాటలో
విజయం ఉంటుందోలేదో తెలియదు కాని
అవజయం మూత్రం ఉండదు.
పేగు అమ్మదైతే పేరు నాన్నది
అమ్మ ఒడిగుడి అయితే
నాన్న భుజం లోకాన్ని చూపే బడి.
ఆకాశంలో ఎన్ని వేల నక్షత్రాలు ఉన్న
అందులో

చందమే గావుది.
ఈ ప్రపంచంలో ఎంత మంది
గొప్పవాళ్ళు ఉన్నా నాకు మాత్రం
మా నాన్న గొప్పవారు.
జీవనిండా డబ్బున్నా తనకు ఇష్టమైనవి!
కొనుకోలేని వాడు "నాన్న".
కాకురూ ఎదైనా ఆడిగితే లేదని చెప్పలేని
ఒకటి ఒక ప్రాణి నాన్న!
మన సంతోషంలో
మన సంతోషంలో
తన సంతోషాన్ని వెతుక్కునేవాడు నాన్న
Every Girl's Super Hero is her father
అమ్మ ప్రేమ మంచి నీరు లాంటింది.
కనబడి మన దాహం తీరుస్తుంది.
నాన్న ప్రేమ గాలిలాంటిది,
కనబడదు కానీ
మన ఎదగదానికి బ్రతకదానికి
ఆడపిల్ల పుట్టడంతో మొదటి
అది ఆక్సిజన్ లాంటిది!!
కన్న తల్లి లేకపోతే కోర్కెమీద ఎవరినైన
అమ్మాయి అని పిలిచి బంధాన్ని కలుపుకోవచ్చు
కానీ.. నాన్న అనే పిలుపు
ఒక్కసారి దూరం అయితే

- యం. సత్యశ్రీ
ద్వితీయ సంవత్సరం. (బిజినెస్)

'నాన్న' అంతంపై పశ్చిమగోదావరి జిల్లా తాడేపల్లిగూడెంలోని డి.ఆర్.జి. మహిళా కళాశాల విద్యార్థులు రాసిన కవితలు...

నాన్నకు ప్రేమతో...

అమ్మ ప్రాణం పోసం జీవమిస్తే ఆ ప్రాణానికి
ఓ రూపునిచ్చి పుక్కితంగా చేసే పుక్కి నాన్న.
గెలిచినపుడు పదిమందికి చెప్పుకునే పుక్కి
ప్రపంచాన్ని భుజాలపై తట్టి గెలుస్తానోలే అని
దగ్గరకు హత్తుకునే పుక్కి నాన్న ఒక్కరే.
నేవెరిగిన తొలి నేస్తం
ప్రేమ లేని అమ్మ
ఇంకావడం బాధాకరం నాన్న.
ఐ లవ్ యూ నాన్న.
ప్రపంచాన్ని మనల్ని చూపేది అమ్మ
ప్రపంచాన్ని మనకు చూపేది నాన్న
నీ ఆశలే తన ఆయువుగా..
నీ గెలుపే తన లక్ష్యంగా
నీ జీవితాన్ని నిలబెట్టేందుకు
నీ కోసం నిత్యం శ్రమించే నిశ్వాస తామికుడు
నీ తొలి స్నేహితుడు నాన్న
నాన్న అంటే కనిపించే ఒక భరోసా మాత్రమే కాదు
నాన్న అంటే ముందున్న నా భవిష్యత్తుకి
బంగారం చేసిన దేవుడు..
ప్రతి ఆడపిల్ల జీవితంలో కానీ
నాన్నకొద్దిగా మందలించినా ఏడుపోస్తుంది
నన్ను మీరు ఎంత పైకి ఎగిరేస్తా
మన బయపడను, ఎందుకో తెలుసా
క్రిందకు చూసే సరికి తిరిగి కిందపడకుండా
పట్టుకునేది నాన్న కాబట్టి..

నన్ను తన భుజాలపై ఆనందంగా మోస్తూ
ఈ లోకాన్ని మొదలగా..
చూపించేది మా నాన్న
అమ్మ ప్రేమను కళ్ళతో చూడగలం
కానీ.. నాన్న ప్రేమను కన్నీళ్ళతోనే తెలుసుకోగలం -
భూదేవికి ఉన్నంత ఓర్పు
సహనం అమ్మదే అయితే
ఆకాశమంత ఔన్నత్యం నాన్నది..!
ఈ ప్రపంచంలో మంచివాళ్ళు
చెడ్డవాళ్ళు ఉంటారేమో కానీ..
ప్రేమ లేని అమ్మ
బాధ్యత లేని నాన్న ఉండదు..!
మనసులో కొండంత ప్రేమని..
గోరంత చిరునవ్వుతో..
చూపించే అద్భుతానివి నువ్వు నాన్న..
చిన్నప్పుడు గుండె మీద మోసి
తర్వాత జీవితాంతం ఓదార్చేది పెద్దకోర్కె
సంతోషించే ఆనంద జీవిత నువ్వు నాన్న..
ఐ లవ్ యూ నాన్న

-కె. అంబిక
బి.కామ్.

నాన్నకు ప్రేమతో

నాన్న అంటే నమ్మకం
నమ్మకమే జీవితం
నాన్న లేని జీవితం సరకు
నాన్నా రాలోకం అందరికీ
తన కళ్ళతో లోకాన్ని చూపినాడు నాన్న
వేలు పట్టి నడిపినాడు నాన్న
మంచి ఏదో చెడు ఏదో చూపిస్తాడు నాన్న..
నాన్న
నీకు నడక నేర్పించాడు
నీకు నీరుగని నీతో నడిపించమనే
నడకనడక నేర్పించాడు
నీకు మొదట ప్రాత నేర్పించాడు
అది నీ తలరాతగా మార్చేందుకు
ప్రోత్సాహాన్ని ఇచ్చాడు
నీకు భయం నీవే ధైర్యాన్ని ఇచ్చాడు
అతనికి భయం కలిగితే నీన్ను తలచుకున్నాడు
నువ్వు తప్పు చేస్తే ఆవేశం చూపించాడు
అసలు తప్పే చేయకుండా ఆరాటం చూపించాడు
అతడు అన్నమిస్తూ నీన్ను అలరారించే చేశాడు
ఓపిక లేకపోయినా ఓదార్చేది పెద్దకోర్కె
నత్తువ లేకున్నా సహనం కోలేరుడు.
"నాన్న లేకుంటే బ్రతుకంతా హాస్యం
నాన్ననే నాకేంతో ఇష్టం"

- ఎ. రమ
నెల్: 9676579474

- ఎస్. సువర్ణమాల
ద్వితీయ సం. బి.బి

నాన్నకు ప్రేమతో..

నాన్న రెండు అక్షరాలు పదం పదం..
పదం కోట్లతో సమానమైన పరమాత్మం
మీ మాటల్లో పొదాను మంచి మమకారం..
నీ పుక్కిత్తులో నేర్చుకున్నాను సంస్కారం కొండంత..
బాధ్యతలు తన జీవితంలో ఉండాలి..
కానీ నలుసంక్షేమా బాధలేదని నమ్మతూ మనతో చెప్పడు..
నాకు ఎన్ని సమస్యలు ఉన్నా తీర్చేవాడు
అందుకే నా దృష్టిలో ఎప్పుడూ నా హీరో
మన ప్రపంచం ఎంత ఉన్నానాన్న ప్రేమ పొందకపోవం
ఒక తోడు పుష్పమంతా నాకు పరిచయమైనా పిడికెంత
గుండెటి ఉంటుంది మీకు గొప్ప కోణం..
నాన్న అంటే త్యాగం నాన్న అంటే ప్రేమతో కూడిన బాధ్యత
నాన్న అంటే ఎత్తైన శిఖరం తన రెక్కలు మళ్ళలు చేసుకుని
రేయి పగలు కళ్ళపడి మనకు నాన్నకుంది నిలిచేవాడు..
నాన్న తాను ఓడిపోయి మనల్ని గెలిపించే త్యాగగీల
నాన్న తన కలల్నిమర్చుపోయి మన కలల్ని నిజం చేసే
గొప్ప మనుషున్న పుక్కి నాన్న
మన భవిష్యత్తును నిలబెట్టేది నాన్న
మనం ఎప్పుడూ చదవాలనిపించే
ఒక మంచి పుస్తకం నాన్న..

- వి. లక్ష్మిదర్శ
నెల్: 8688866039

చల్లదనం వెల్లిరుస్తుంది
ఆ మాటలంటే..
తీయదనమేదో
పల్లవివస్తది ఆ మాటలో..
పొలిమెరలంచే
తెలిసిపోతది
చూయని గౌలిపే
కలుపుగొలుతనపు
వలకరింతల పచ్చదనం..
దాపరికం లేని మనసు
కోటలలో గుణాలించే
అపారయతల పరిపాళాలతో
మాట మాటలో గుండె చుప్పుడు
పంటచేల నుంచి వీడే గాలిలా
వెన్నెల వెలుగులో మెరిసి చెరువులా
అల్లుకునే అనుబంధాల హారం....
తరతరాల మానవ జీవన యానంలో
తరిగిపోనీ తల్లిదండ్రు మమకారం..
అణుపణువునా ఆత్మీయతా లతలు
అల్లుకున్న చిరంజీవి అవకాశ ద్వారం
భిన్నతత్వం దూరలను కలిపే
ఎత్తైక ఏకత్వపు తీరం.
మట్టితనం రచగించే
అనంద భృందావన వేణుగానం పల్లె
నటనలు, నాణాకు వ్యవహారాలు లేని
అచ్చమైన మనవి తనపు ముల్లె

-వెన్నెల జయపాల్ రెడ్డి
9441168976